

KULT™

Förnedringen

TILL ALLA SPELLEDARNA

Vi skulle vilja börja med att tacka alla er som ställer upp som spelledare i KULT på SYDCON-95, TACK!

Vi hoppas att inga oklarheter föreligger efter det att ni läst igenom äventyret. Skulle det göra det finns vi på nedanstående telefonnummer.

Alla drömmar, handouts och rollbeskrivningar kommer att finnas uppkopierade åt er på spelledargenomgångarna.

Må väl och vi ses på SYDCON

Micke & Ola

Våra telefonnummer ifall ni skulle behöva kontakta oss

Ola: 040-290429

Micke: 040-79861

Förnedringen

SYDCON 1995

*AV
Ola Sundin & Mikael Kvarnström*

Jag vill tillbringa natten på det öde berget.

I barnhemmets trädgård sitter Lao i timmar på den röda gungbrädan. Ensam.

Efter Patcharas bortgång har hennes planer och drömmar flugit sin kos. De båda flickorna drömde om att starta en syateljé tillsammans, att besöka sina familjer tillsammans, att växa upp hand i hand. Idag fortsätter hon eftertänksamt att gå på lektionerna i thailändska och att läsa sina läxor på samma gungbräda. Ibland pratar hon för sig själv ensam i sitt rum och då får hon vara ifred för de andra barnen. Sedan en tid vet vi att också Lao lider av AIDS.

Förnedringen

Skriven av: *Ola Sundin & Mikael Kvarnström*

Teckningar: *Milo Manara*

Omslagsbild: *H. R. Giger*

Övriga bilder: *Mignola, Zaffino & Chiarello*

Foton: *CPCR's arkiv och Leif Hansson*

Layout: *Ola Sundin*

Vi vill tacka de personer som utforskat mänsklighetens mörkaste sidor tillsammans med oss, våra speltestare...

*Maria Jansson
Emma Wieslander
Christoffer Krämer
Jonas Rembratt
Åsa Rembratt
Björn Flintberg
Mathias Söderlindh
Agneta Lundgren
Tomas Ruzic
Mikael Andersson
Pål Almén
Peter Hansson
Marie Bengtsson
Per-Ola Ohlsson
Mette Hammer
David Ekroth
Tuve Hammer
Jan-Erik Holtter
Peter Svärd
Assarsson*

Ett särskilt tack vill vi dessutom rikta till de människor som sliter för barnens rätt till sin barndom i Thailand.

Tack också till Marie-France Botte & Jean-Paul Mari för boken "Priset på ett barn" utan vilken det här äventyret förmodligen aldrig blivit till.

© 1995 Black Door Publishing. Copyrighten på allt bildmaterial tillhör respektive upphovsman. Alla likheter med nu levande personer är helt avsiktliga.

På grund av temat i den här produktionen rekommenderas en lägsta ålder på 16 år.

Alla pengar från försäljningen av detta äventyr kommer oavkortat att gå till CPCR eller Rädda Barnen.

FÖRORD - Varför?	1
SYNOPSIS - Äventyrets gång	3
PROLOG - Inledningen	4
<i>Vad fan är det som händer, egentligen?</i>	4
<i>Hur blandas spelarna in?</i>	4
AKT I - Verkligheten	5
<i>Scen 1 - Mötet med Peter Sandén</i>	5
<i>Scen 2 - Hotellet</i>	5
<i>Scen 3 - Tidningsartikeln</i>	6
<i>Scen 4 - Intervju med Sunthorn</i>	6
AKT II - Förnedringen	8
<i>Scen 1 - "Visningen"</i>	8
<i>Scen 2 - En knarkares död</i>	9
<i>Scen 3 - Varningen</i>	9
AKT III -Metropolis	10
<i>Scen 1 - Peters återkomst</i>	10
<i>Scen 2 - Reportaget</i>	10
<i>Scen 3 - Illusionen rämnar</i>	11
EPILOG - Sanningen	12
Platser & personer	13
<i>Bangkok</i>	13
<i>Pat Pong</i>	13
<i>Hotell Suriwongse</i>	13
<i>En daires försvarstal</i>	14
<i>Sonta</i>	15
<i>CPCR</i>	16
<i>CPCRs arkiv</i>	17
Mardrömmarna	19
<i>Paul(ina)s Nätter</i>	20
<i>Erik(a)s nätter</i>	22
<i>Toys nätter</i>	24
<i>Marcus Nätter</i>	26
<i>Peters Nätter</i>	27
Rollbeskrivningar	29
<i>Erik Granath</i>	30
<i>Erika Granath</i>	32
<i>Marcus Cedergren</i>	34
<i>Paulina Edlund</i>	36
<i>Paul Edlund</i>	38
<i>Toy</i>	40
<i>Klaus Nikki</i>	42
<i>Nefariten</i>	44

Till sist vill jag också påpeka att vi är direkt ansvariga för en viss del av den här behandlingen av barn. Sextio procent - mer än hälften - av de små prostituerade vi har förhört har haft kontakt med västerländska pedofiler. Det händer året om att män köper en flygbiljett till Bangkok enbart för att unna sig några natters umgänge med små flickor eller pojkar på tio tolv år. Det som hos oss kan leda till fängelse kostar där bara en handfull dollar. Och det är känt, omtalat och omskrivet. För att rättfärdiga sig har pedofilerna utformat en filosofi om "den nya kärleken", en blandning av dåliga kulturella argument och rena lögner. Filosofin är bara en förevändning för att legitimera ett brott. De prostituerade låter sig inte luras. De har gett pedofilerna ett öknamn: "krokodilerna".

Vi har träffat många av dem. De är inte homosexuella, som jag så ofta hört. Vår erfarenhet är att det inte finns någon koppling mellan homosexualitet och pedofili. "Krokodilen" är oftast en vanlig familjefar, affärsman, lärare, arbetare, arkitekt eller sjukvårdare, mellan tjugo och sjuttio år. En ordinär man för ett banaliserat brott.

- Marie-France Botte, ur Priset på ett Barn

VARFÖR?

Det måste få ett slut. Därför att det är oacceptabelt och går att göra någonting åt. Därför att det en dag inte skall räcka med att öppna dörren till ett hotell, kalla på upppassaren och sticka till honom några sedlar, för att få besök av ett naket barn med en handduk i handen och sömngångaraktig blick.

-Marie-France Botte

Välkommen till KULT-scenariot på Sydcon -95. Anledningen till namnet Förnedringen kommer att uppenbara sig när du börjar läsa igenom det här häftet.

Varför skriver vi ett äventyr om någonting så avskyvärt som barnporr? Anledningen till att vi valde temat barnprostitution och barnporr var att vi ansåg att rollspel inte bara kan användas som underhållning utan också som forum. Hur många av oss har egentligen satt sig ner och funderat på hur vidrigt det hela egentligen är? Bör vi egentligen acceptera att barn utnyttjas och förstörs, finns det någonting att göra åt det?

Vi började fundera hur äventyret skulle se ut och vi kom upp med en hel del vidriga scener. Dock tyckte vi att lite verklighetsbakgrund behövdes och böcker lånades. Vad vi upptäckte var att vi inte ens kommit i närheten av hur motbjudande hela industrin egentligen är, verkligheten överträffade återigen dikten.

När du läser igenom scenariot bör du ha i åtanke att stora delar bygger på verkligheten. Sonta, den åttaåriga flickan på Suriwongse har funnits men är idag död av AIDS, rollpersonen Toy är till stora delar byggd på en nu levande thailändsk man som kämpar för barnens rättigheter i Thailand, all personal de kan möta från CPRC är folk som finns i verkligheten och de händelser som utspelar sig i Akt 1, scen 2 är helt baserade på Sontas upplevelser.

Vi stötte på en hel del reaktioner redan innan vi ens hade en rad på pränt. En del tyckte att vi bara var ute efter effektsökeri, andra trodde att äventyret skulle ge rollspelsmotståndarna vatten på kvarnen. Det diskuterades att höja åldersgränsen till 18 och någon ville inte över huvud taget se den här typen av äventyr på Sydcon. Vi stod dock på oss med motiveringen att man genom rollspel kan vända negativa upplevelser till positiva reaktioner. Ju mer vi jobbat med det här äventyret och ju mer vi läst, bl.a. "Priset på ett barn", ju mer angeläget har det känts att förmedla den känsla av ångest och hopplöshet som de här barnen känner. "Priset på ett barn", som är skriven av Marie-France Botte och Jean-Paul Mari rekommenderas starkt som läsning inför ledandet av det här äventyret. Vi kan lugnt påstå att innehållet i den är betydligt mer sömnhämmande ochäcklande än "American Psycho" vilken dag i veckan som helst.

Det otäcka med scenariot är just att det handlar om sådant som händer idag och att det är män som våra egna fäder eller lärare eller grannar eller kompisar som åker ner till Thailand för att våldta barn, krossa deras barndom, göra de till förhårdade prostituerade vid unga år och slutligen mörda dem med AIDS eller någon annan venerisk sjukdom.

Svårigheten man som spelledare möter är att lyckas förmedla känslan av maktlöshet och förnedring. Vi har skrivit ner utdrag av Sontas och en pedofils berättelser för att illustrera båda sidor. En del av de scener och drömmar som finns med är MYCKET magstarka och kan därför bli svåra att beskriva. De är avsiktligt skrivna för att väcka starka känslor, vi tror att det måste till för att äventyret skall beröra spelarna ordentligt.

Vi har testspelat äventyret vid ett flertal tillfällen och våra erfarenheter är följande:

1. Använd en mycket lågmäld ton på beskrivningen.
2. Förställ inte rösten när du spelar barn. Agera istället passivt, verka "bortkopplad" och distanserad från verkligheten. Svara långsamt på frågor och försök använda ett barns terminologi.
3. När du spelar pedofil, försök att inte verka äcklig och motbjudande. Effekten blir mycket större om du verkar som en trevlig helylle-Svensson eller en lugn och sansad affärsman, det är sådana de är.
4. Gå inte över gränsen! När du känner att spelarna famlar i blindo efter ord att säga eller inte vet hur de ska reagera har du nått fram.

Vad det gäller drömmarna så har vi satt dem på pränt att delas ut till spelarna så att du skall slippa att beskriva dem, du förstår säkert varför när du läst dom. Men tycker du att du skulle vilja beskriva någon dröm istället för att dela ut den gör det.

En viktig detalj: Efter scen 1 i Akt II begår Peter självmord för att senare komma tillbaka som nefarit. Kan vara lätt att glömma bort som SL då det står beskrivet i en av Peters drömmar.

Till sist är det mycket viktigt att spelarna klarar äventyret. Om dom inte kommer till slutet är risken stor att det bara verkar perverterat utan någon anledning. Alltså, misshandla och tortera spelarna om du vill men dom måste klara scenariot.

Vi vill gärna se det här äventyret som en påminnelse om de vidrigheter som faktiskt försiggår, inte bara i Thailand utan på många andra håll i världen, till och med i trygga Sverige. Vi hoppas att ingen lämnar äventyret bakom sig oberörd och att ni får er en tankeställare...

ÄVENTYRETS GÅNG

*Det viktigaste är inte varifrån man kommer, utan
vart man är på väg*
-Bernie Rhodes

Förnedringen handlar om ett reportageteam från Sverige som tar sig an ett reportage om barnprostitutionen i Bangkok. Två av rollbeskrivningarna är skrivna för båda könen, Erik & Erika och Paul & Paulina. Det innebär alltså att när det står till exempel Paul(ina) så är det Paul eller Paulina beroende på vem som är med. Både Paul och Paulina eller Erik och Erika kan inte vara med i teamet samtidigt.

Här följer en kort beskrivning av hur det är tänkt att äventyret ska utvecklas:

Efter det att spelarna anlänt till Bangkok och checkat in på Hilton International Bangkok har de några timmar på sig att äta, sova och duscha. Klockan 19:00 ska de träffa Toy i hotellets bar. Låt dem diskutera igenom hur reportaget ska göras innan de beger sig till Dior Guest House. Det här bör inte ta alltför mycket tid i anspråk. Det är också viktigt att de checkar in i vars ett rum.

Scen 1 där de träffar Klaus Nikki, eller Peter Sandén som han egentligen heter, är ämnad för rollspel, men bör inte ta alltför lång tid, en halvtimme ungefär. Efter mötet är det sent och alla är trötta så hotellet är att rekommendera som nästa anhalt, bäst är om de tar med sig Klaus och låter honom få ett eget rum. Det är föga troligt att någon av rollpersonerna skulle vilja dela rum med en kille som han.

Efter scen 1 finns det egentligen lite olika saker de kan göra. De känner nu till Hotell Suriwongse och kanske vill göra ett besök där, eller kanske vill de besöka CPRs kontor. Svenska ambassaden eller en intervju med Sunthorn Phu är också tänkbara alternativ. När första akten är avklarad bör de ha en intervju med Sonta, Sunthorn Phu, pedofilen Alain och de bör ha hittat brevet om "visningen". Akt I är ganska lös, den bygger på faktainsamling och journalistarbete. **NOT:** Vi har märkt att det ibland kan vara nödvändigt att påminna spelarna om att de faktiskt är här för att göra ett reportage.

I den första scenen i Akt II är det tänkt att de, med hjälp av Marcus kunskaper, ska bugga rum 422. Hur de gör det är ganska oviktigt, antingen genom att borra hål i väggen och rigga utrustningen därigenom eller via fönstret. Marcus har tillräckligt tekniskt avancerad utrustning för att kunna göra det hela snyggt. Det viktiga är dock att de kopplar kameran till den TV som finns i rummet och ser vad som händer i rummet intill under tiden som det pågår. **NOT:** Försök att på något listigt sätt få in alla spelarna i rummet, scenen bygger på att så många som möjligt är närvarande.

Efter att ha bevittnat händelserna i rum 422 har alla hemska mardrömmar, Peter lider värst och tar en överdos på morgonen (scen 2). Det är viktigt att de återvänder till Hilton och inte stannar på Suriwongse, föga troligt med tanke på vad de sett och hört.

Peter återkommer som nefarit i första scenen i Akt III. Reportaget bör vara i sådant skick att de kan skicka hem det till de svenska tidningarna och Bangkok Post. Det är inte lönt att slösa tid här, utan gå raskt på slutscenen.

SYNOPSIS

INLEDNINGEN

Det var en lek för dem, som dessutom var skön. De tog själva initiativet, jag har aldrig behövt muta mig till det.

-SVENSK PEDOFIL, OM SINA EGNA BARN

Vad fan är det som händer, egentligen?

Gamaliel, den perverterade sexualitetens dödsängel har sedan länge haft sina starkaste fästen i Asien. I ett försök att stärka sin makt har han i Bangkok och Pattaya byggt sig baser som han gradvis gör till en del av sitt citadell. Hotell Suriwongse är en sådan bas och Sunthorn Phus kontor en annan. På dessa platser är illusionen så tunn att man ibland, i ögonvrån, kan skönja Metropolis och Inferno. Den som är chef för operationerna i Bangkok är Sunthorn Phu, en människa som sålt sin själ till Gamaliel i utbyte mot världslig framgång.

Mot honom står Geburah, domaren som länge väntat på ett tillfälle att krossa Gamaliels maktbas i detta område. Nu har han märkt att det finns en blotta i Gamaliels försvar... han varit så dåraktig att han satt en människa att övervaka sina operationer. Geburah ser en möjlighet att utnyttja denna svaghet och sänder en man som han valt ut för hans synders skull, Peter Sandén. Peter går ovetandes om sitt öde Geburahs ärenden och nu är planen nästan fullbordad. Spelet kan börja.

Hur blandas spelarna in?

En man som presenterade sig som Klaus Nikki ringde upp redaktionen för Dokument Utifrån och påstod sig ha inside information om barnprostitutionen i Bangkok. Han föreslog att svensk TV skulle göra ett reportage om det och ställde sig själv till förfogande. Han sa att han bodde på Dior Guest House på Khao San Road i Bangkok och att de kunde träffa honom där genom att ge portieren ett lösenord.

Dokument Utifrån hade inte folk att skicka eller något intresse att göra ett sådant reportage vid den här tidpunkten. Researcharen för programmet Absolut Paul(ina), Erik(a) Granath fick nys om Klaus Nikki genom en kompis och pratade med programledaren Paul(ina). Paul(ina) visade stort intresse och pratade med sin chef för att få det hela godkänt. Så skedde och konstigt nog beslutade sig Paul(ina) för att själv följa med till Bangkok för att göra reportaget. Med sig tar han/hon Erik(a) Granath och fotografen Marcus Cedergren.

Saken är den, vilket inte Paul(ina) själv är medveten om, att han/hon som liten blivit utnyttjad sexuellt av sin far. Detta har han/hon förträngt med framgång, ibland dyker glimtar av det som hänt upp i mardrömmar, men det är sällan han/hon minns det. Det är detta bortglömda som gör att Paul(ina) känner så starkt för barns situation och att han/hon känner så starkt för reportaget.

Erik(a) har, som den vana researcher han/hon är, tagit kontakt med organisationen CPR i Bangkok och förhört sig om möjligheten att få hjälp därifrån. De har lovat att ställa upp med en guide, en thailändsk man vid namn Toy. Honom ska de träffa samma kväll de anländer till Bangkok klockan 19:00.

VERKLIGHETEN

*Medan min hjärna braun försökte jag
stänga ute synerna, men förgäves.*
-R.J.M LOFFICER

AKT
I
I

Scen 1 - Mötet med Peter Sandén

Plats: Ett litet rum på Dior Guest House, Khao San Road.

Beskrivning: Dior Guest House är ett av otaliga gästhus längs Khao San Road. Gästhusen här har rum som är billiga, men inte särskilt lyxiga. Rummen är ungefär tre meter i kvadrat och innehåller två sängar och en sliten fläkt. Toalett och dusch finns i korridoren. Väggarna har absolut öron (den övre halvmeteren av rumsväggarna är moskitnät), men frågan är om det finns någon på andra sidan som talar samma språk som man själv. Det är smala korridorer och trånga passager. Till Khao San Road kommer ryggsäcksfolk från hela världen och själva gatan är nästan omöjlig att ta sig fram på under dagtid då det kryllar av försäljare, köpare och turister.

Handling: Reportageteamet anländer för att prata med Peter. Han står inte inskriven i gästhusets liggare och portieren känner honom inte som Peter Sandén utan som Klaus Nikki. Portieren är mutad av Peter att inte lämna några upplysningar till någon som inte yttrar meningen "Mái chǎwp phè". När de väl träffar Peter är han uppenbart nervös och ser inte ut att må särskilt bra. Det är upp till spelarna att avgöra om de vill prata på rummet eller ge sig ut i Bangkok.

Syfte: Att komma in i sina roller och börja rollspela. Att lära känna varandra bättre och att få reda på vad Peter vet.

Ledtrådar: Den information som Peter ger dem.

Scen 2 - Hotellet

Plats: Hotell Suriwongse, en bordell på Suriwongse Road i Bangkok.

Beskrivning: Rummet är unket, kackerlackorna springer omkring i badrummet och lakanen luktar mögel. I rummet finns en säng, ett nattduksbord och en stol. Badrummet ligger strax till vänster innanför dörren. Det finns spermafläckar på lakanen, blodfläckar på väggarna och någon har lämnat använda kondomer i askfatet.

Handling: Teamet kommer till det sjabbiga hotellet där de kan hyra ett barn för att få en intervju på ett av rummen. Oavsett vilket rum de hamnar på ser det likadant ut. Rummet uppvisar inga tecken på filminspelning eller dylikt. Spelarna kan leta igenom rummet utan framgång.

Om de hyr ett rum: Portieren kallar till sig en kinesisk upppassare som han instruerar att visa spelarna till deras rum. Väl där öppnar han dörren och överlämnar nyckeln samt frågar om de önskar något annat (barn till exempel)

Om de frågar portieren om barn: Han talar om för de att frasen "Jag vill tillbringa en natt på de öde berget" är den korrekta i den situationen och att han i så fall skickar en upppassare till deras rum.

Om de hyr ett barn: Detta gör man via upppassaren. Han kan berätta om de barn som finns tillgängliga och vilka åldrar och nationaliteter (kinesiska, burmesiska, thailändska) det finns att välja mellan. Efter att ha instruerat portieren om vilket barn de vill

ha lämnar han dem och en liten stund senare knackar barnet på deras dörr, se Sontas berättelse.

Syfte: Att spelarna får höra namnet Sunthorn och att få prata med Sonta.

Ledtråd: När spelarna kommer in till portieren ser de att han pratar i telefon. Om Toy lyssnar hör han portieren säga följande: "Ja, ja Sunthorn sa att det var okej, bara vi var försiktiga".

Scen 3 - Tidningsartikeln

Plats: Var som helst på någon gata.

Beskrivning: Spelarna går på en ganska rörig gata någonstans i Bangkok när plötsligt Toy får syn på Bangkok Post's förstasida.

Handling: Toy ser Förstasidan och känner igen namnet under en bild på en man omgiven av småflickor. Namnet är Sunthorn Phu, barnhemsföreståndare. Artikeln handlar om Sunthorn som försvarar sig mot de anklagelser om olaglig adoption till väst och utnyttjandet av barnen sexuellt som förekommit från organisationen Centre for the Protection of Children's Rights i Bangkok (CPCR).

Syfte: Sätta spotlights på Sunthorn Phu.

Ledtråd: Ingen särskild.

Scen 4 - Intervju med Sunthorn

Plats: Thai Children Adoptions Service's (TCAS) kontor på Phran Nok Road. Ett lyxigt inrett kontor med vackra sekreterare och dyra tavlor.

Handling: Det är nu illusionen börjar bryta samman. När teamet väl får komma in på Sunthorns kontor blir det en liten bukting i verkligheten, då kontoret egentligen befinner sig i Gamaliels citadell. Buktingen ter sig som så att när de öppnar dörren till kontoret och SL beskrivit rummet, öppnar de dörren igen och går in, öppnar dörren igen och öppnar dörren igen (3 ggr) innan de kommer in i kontoret. Teamet intervjuar Sunthorn. Sunthorn kommer inte att prata

om, eller medge någonting rörande, barnporr eller prostitution. Han kan presentera siffror, bilder, adresser etc som visar hur laglig, humanitär och välmenande hans organisation är (till SL: det är viktigt att Sunthorn framstår som ett dygdemönster, en hygglig thailändare helt enkelt). Under intervjuens gång tvingas Sunthorn lämna rummet för att ta emot ett kort besök av Klaus Schick. Spelarna har nu två val (eller möjligheter); att leta igenom kontoret eller tjuvlyssna på konversationen. Vad de hör eller hittar finns under *ledtrådar*.

Ledtrådar: I en av Sunthorns lådor kan man hitta ett dokument som visar att Sunthorn Phu betalt en viss Pho Sitang 10000 baht för en leverans av en flicka till "barnhemmet" Tsia Toang på Suriwongse Road. Man hittar också ett brev från inrikesministern i Thailand till Sunthorn, som visar hans aktning för det som Sunthorn gör för Bangkoks barn. I en låda finner de en check på 25000 dollar från FUGA Industries i Tyskland ställd till Sunthorn (FUGA är ett porr-företag i Tyskland). De finner även ett ex av Spartacus (en reseguide för homosexuella på 800 sidor, det är även ett magasin för pedofiler, men i förtäckt form). Om spelarna tar upp något av detta med Sunthorn kommer spelarna att bli utkastade från Sunthorns kontor. Den viktiga ledtråden här är ett dokumentet som visar att det kommer att spelas in en film dagen efter på Hotell Suriwongse. Dokumentet är i form av ett brev ställt till TCAS med en förfrågan om ett antal barn som kommer att "bedömas" vid en visning på nämnda hotell. Det som får spelarna att reagera är att brevet är skrivet av Klaus Schick, se handout.

Dear Mr Phu,

Since we have a couple who is interested in adopting a thai child we would like you to see to it that a number of children, preferably both boys and girls, are sent to room 422 at the hotel Suriwongse. The display will take place the 23 of July at 22:00.

We have no doubts that our requirements will be met and thank you for it.

With best regards, Klaus Schick

BREVET FRÅN KLAUS SCHICK TILL SUNTHORN PHU

FÖRNEDRINGEN

AKT II

Endast en vetenskap är sann för människan, endast ett tillstånd är allmängiltigt: Lidandet
-ERIC SALZGABER

Scen 1 - "Visningen"

Plats: Rum 422 på Hotell Suriwongse

Beskrivning: Spelarnas enda möjlighet att se vad som försiggår på "visningen" är att hyra ett eller flera barn och välja ett av de rum som ligger intill rum 422. Det är tänkt att Marcus, med hjälp av den utrustning han har på sitt rollformulär, ska kunna bugga rum 422 och dessutom filma händelserna där med hjälp av fiberoptik.

Förutom sängen, bordet och stolarna finns det två stycken fotolampor och en videokamera på ett stativ. Klockan 22:00 börjar det dyka upp folk i rum 422. Klaus Schick (Peter kan identifiera honom), en man med hårt utseende och en spenslig herre kommer in. Dom samtalar om inspelningen och Sunthorn Phu. Efter ett tag kommer en vältränad yngling in tillsammans med en äldre herre i 50-årsåldern. Klaus hälsar på dem och häller upp Mekong i glas och ger till dem. De samtalar om ditt och datt en stund. Av konversationen framgår att de två (den vältränade ynglingen och den äldre mannen) är så kallade aktörer. En stund senare kommer uppassaren in på rummet (se scen 2). Klaus frågar honom på engelska om han har fixat några lämpliga pojkar eller flickor. Uppassaren säger att han har två 10-åriga bröder en 15-årig pojke samt en flicka på 8 år (Sonta!) som är lite sjuk men borde duga till inspelningen. De diskuterar en stund och kommer till sist fram till att de skall använda sig av allihopa. Uppassaren säger att den äldre av bröderna är besvärlig och att flickan har bör-

jat göra kunderna missnöjda, så Klaus kan göra vad han vill med dem. Han säger även att om de skadar någon av de andra kommer de att få betala ersättning. Den hårde mannen fnyser föraktfullt. Uppassaren går ut. När den vältränade ynglingen kommer tillbaka från duschen går den äldre mannen dit. Den vältränade ynglingen lägger sig, efter en klunk Mekong, på golvet och börjar göra armhävningar. Mannen med det hårda utseendet säger till honom att sluta, det är inte han som är stjärnan i filmen utan ungarna! Den äldre mannen kommer tillbaka med ett badlakan kring sin blekfeta kropp, tar en skvätt Mekong, tänder en cigarr och går fram till den vältränade ynglingen och kysser honom passionerat. Klaus tittar bort med en min av avsky. Efter ytterligare ca 10 min knackar det på dörren och uppassaren kommer tillbaka med barnen. Det är Sonta, som ser sjuk ut, två ca 11-åriga pojkar samt en ca 15-årig pojke. Man kan se att den vältränade ynglingen och den äldre mannen utbyter upphetsade blickar samtidigt som den spenslige herren börjar kontrollera utrustningen. Den äldre mannen går fram och lägger armen om den yngre av pojkarna, för honom till sängen där han sätter sig medan pojken fortfarande står. Han böjer sig fram och placerar sitt huvud vid pojkens underliv samtidigt som han onanerar långsamt medan pojken står och vrider sig lite med blicken fäst i fjärran. Klaus ropar till honom att ta det lugnt och spara sig tills inspelningen börjar och den äldre mannen höjer huvudet med lysen blick och säger att han bara värmer upp.

Resten av scenen som utspelar sig i rummet bör beskrivas lågmält och lämna mycket åt spelarnas egen fantasi. Använd situationer som t.ex. Mannen vräker ner flickan på sängen med ansiktet neråt, p.g.a. vinkeln kan man inte se hennes ansikte. Han vräker sig över henne med hela sin vikt och rör våldsamt på underlivet. Från flickan kan man höra halvkvävda gnyenden.

Under filmningen börjar Marcus, Peter och Erik(a) att bli upphetsade (Gamaliels makt är stor här och de har negativ balans). Beskriv deras upphetsning. Efter ett tag upptäcker någon av de andra att Marcus har stånd (något han inte själv tänker på), detta borde kunna skapa en intressant situation. Beskriv situationen mer och mer surrealistiskt för att slutligen låta den utmytna i att de vaknar flera timmar senare.

Handling: Spelarna har inte så stor möjlighet att påverka förloppet i rum 422 utan att gå handgripligen tillväga (vilket bör avrådas då det står två beväpnade kineser utanför dörren). Intressant bör vara barnens (om de nu hyrt några) reaktioner och Marcus stånd.

Syfte: Framför allt att äckla spelarna och väcka reaktioner. SL kan gå hur långt som helst för att få reaktioner från spelarna.

Scen 2 - En knarkares död

Beskrivning: Peters hotellrum, var nu det är. Morgonen efter visningen.

Handling: Någon av spelarna knackar på Peters dörr för att väcka honom eller något liknande. Ingen öppnar, men dörren är olåst. Inne i rummet är allt kaos. Sängkläderna ligger strödda överallt, spegeln i rummet är krossad och på väggarna syns blodiga märken efter knytnävsslag. Bitar av en kamera ligger strödda i rummet.. Bredvid det omkullvräktta nattduksbord ligger en sked, en tändare samt en liten påse med beige pulver som runnit ut på mattan, heroin. På toaletten ligger Peter med en kanyl

i armen, en krossad vas i hans andra hand, han är täckt med skärmärken. Peter är död...

När spelaren lämnar rummet för att hämta hjälp (förhoppningsvis någon av de andra) hämtas Peter av Geburahs hantlangare. När spelarna återvänder är liket borta och blodspår leder in "under" väggen.

Syfte: Peter hämtas för att bli Nefarit i kommande scener.

Scen 3 - Varningen

Plats: Var som helst där det passar SL.

Beskrivning: Den här scenen kan strykas om den inte känns nödvändig eller om inte tiden räcker till.

Handling: Sunthorn Phu har genom sina ockulta kontakter fått reda på att spelarna utreder honom och bestämmer sig för att varna dem.

Varningen består av att en av spelarna (valfri) får en smäll i bakhuvudet, pressas ner mot något objekt (bord, golv, bil el dyl) och känner en intensiv smärta i vänster hand. Han/hon känner också någonting varmt och kletigt längs benen (gör i byxan). Vad som har hänt är att fyra fingrar på vänsterhanden (ej tummen) blivit avskurna. Samtidigt hör han/hon en varning viskas: "Lämna Sunthorn Phu ifred, annars går det illa. Hälsa dina vänner...".

Syfte: Pressa spelarna lite.

KLAUS SCHICK

METROPOLIS

AKT III

*F*örseglingen mellan världen och helvetet har brutits.
*Sprickan kan inte återslutas förrän vi tagit vad som
tillhör oss.*
-RON WOLFE

Scen 1 - Peters återkomst

Plats: Hilton International

Beskrivning: Vid någon tidpunkt då hela gruppen är samlade händer följande. Byggnaden börjar skaka, ingen av de som finns omkring verkar märka det. Det är ingen kraftig skakning, mer som ett vibrerande. Plötsligt glider väggarna och övriga människor bort från varandra och taket försvinner uppåt, en dimma rullar fram ur ingenstans. Ett ljussken, som en strålkastare, syns genom dimman, en siluett kommer gående ur ljuset. Silhuetten är en mans och han kommer gående mot gruppen, varje fotsteg skakar marken. När mannen kommit några meter från gruppen slocknar ljuset bakom honom och de ser att det är Peter, en mycket förändrad Peter...

Handling: Peter har ett förslag och en lösning på problemet Sunthorn och Hotell Suriwongse. Se Peters rollbeskrivning som nefarit.

Syfte: Att ge gruppen en chans att besegra Sunthorn och hans bordell.

Ledtrådar: Allt det som Peter har att berätta.

Scen 2 - Reportaget

Plats: Var som helst.

Beskrivning: Den plats Peter fört dem till. Det finns inga fönster och den enda dörren är låst. I rummet finns all den utrustning de kan tänka sig för att färdigställa reportaget.

PETER ÅTERVÄNDER SOM NEFARIT

Handling: Den här scenen bör inte vara för länge. Meningen är att gruppen ska skriva en artikel och skicka den till några större tidningar.

Syfte: Att färdigställa reportaget.

Ledtråd: Ingen

Scen 3 - Illusionen rämnar

Plats: Hotel Suriwongse

Beskrivning: Det sjabbiga hotellet från akt I och II.

Handling: När de är färdiga med reportaget kan de gå ut genom dörren i rummet från scen 2 och de hamnar då på Suriwongse Road, en bit från hotellet. Gruppen tar sig in på hotellet och förbi portieren (hur är oväsentligt), upp till rum 422. Inifrån rummet hör de ett barn skrika och en man förebrå barnet på tyska. Genom nyckelhålet kan de se en fet man våldta en lite flicka på sex år. De kan inte dyrka upp dörren utan måste slå in den. I samma ögonblick som de slår in dörren hörs ett enormt kraschande, ungefär som en gigantisk glasskiva som krossas. Effekten av det hela är som om dörren och väggen varit målade på en glasskiva och de krossar skivan. Glasskivorna faller ner på marken och genom hålen kan de se ett rökfyllt rum och silhuetten av hur den fete mannen fortsätter att våldta flickan. När de väl tar sig in i rummet väntar Peter på dem där och de hör bara ljuden av våldtäkten...

Så småningom lättar röken och lägger sig tungt på golvet, de kan se en korridor sträcka sig oändligt långt bort. De kan höra ekot av barn som skriker och gråter. Bakom dem finns nu bara en betongvägg, ingen väg tillbaka alltså. Deras enda möjlighet är att fortsätta in i korridoren. Efter att ha gått en stund ser de att väggarna är täckta med barnansikten som gråter och snyftar. Efter ännu en stunds gående kommer de ut i en hotellreception, mycket lik den som finns i Hotell Suriwongse. Det står en portier där och han är mycket tillmötesgående, han berättar att på fjärde våningen kan de hitta alla de barn som Mr Phu egenhändigt tagit

hand om, ta bara hissen upp. När de går in i hissen och trycker på fyran börjar hissen gå neråt. Snyftningar och skrik hörs tydligare ju längre ner de kommer. Slutligen stannar hissen och dörrarna öppnas. Utanför kan de se en korridor med fem dörrar på varje sida. Golvet är täckt av tjockflytande blod och ett pulserande rött ljus lyser upp. På varje dörr finns en liten lucka som man kan öppna utifrån.

I de tio rummen finns de tio första barnen i Sunthorns bordell, de är länken mellan Metropolis och Hotell Suriwongse. Om de tio kan föras ut från Metropolis till verkligheten kan inte bordellen finnas, det är detta spelarna måste göra. I varje rum våldtas och förnedras barn av män med per-versa fantasier och lustar.

När spelarna tagit hand om de tio plågoandarna (vilket inte bör vara alltför svårt med tanke på Peters nya skepnad) kan de ta barnen till receptionen. Portieren förklarar där, lika tillmötesgående som tidigare, att det inte alls går för sig att ta med barnen ut ur hotellet. Portieren är en betydligt tuffare match för spelarna och Peter kan inte skada honom. Under striden får någon av dem in en fullträff på portieren som far in i ytterdörren och en likadan glaskrasch som tidigare hörs. Portieren reser sig långsamt upp och stirrar skräckslaget på den spruckna illusionen och spelarna ser att portieren är ingen mindre än Sunthorn Phu i egen hög person. Peter tar tag i honom och släpar honom skrikande nerför den trappa som precis öppnade sig framför dem.

Genom den spruckna illusionen kan de se en mörklad gata med förstenade siluetter. När alla, spelare och barn, kommit ut på gatan börjar gatlyktorna och neonskyltarna tändas, siluetterna blir människor och bilar, allting börjar röra på sig, ingen tycks ta notis om sällskapet. Bakom de finns inte längre något hotell Suriwongse, bara ett vanligt hus...

Syfte: Att rädda de barn som fångats i Metropolis och ta Sunthorn Phu till sitt purgatorium.

SANNINGEN

*Det enda ondskan behöver för att segra
är att de goda ingenting gör.*
-Edmund Burke

Läs detta för spelarna efteråt, eller berätta med egna ord.

De tio barn som räddades har bara några år kvar att leva, de flesta av de lider av AIDS. Deras barndom har slitits från dem och det finns ingenting som kan ge dem den åter. Det är den bittra sanningen för de flesta barn som fritas av CPRC.

De personer ni har mött i äventyret är till största delen byggda på verkliga personer. De är alla hämtade ur en bok som heter Priset på ett barn, en bok som varmt rekommenderas för de som vill veta mer.

Toy är egentligen en av CPRCs aktivister. Han arbetar från och till i Bangkok med att kartlägga barnprostitutionen och dess offer. Han är gift har barn och bor i en liten by i nordöstra Thailand.

Teelapon arbetar precis som i scenariot på CPRC som advokat. Hans familj ville att han skulle skaffa sig en välbetald anställning och klättra till samhällstoppen, men han fann något annat att kämpa för.

Pedofilen Alain är en sammansatt figur. Han och hans gelikar finns överallt, redo att projicera sitt maktbegär på försvarslösa barn.

Sonta kidnappades från sin by i Chiang Mai provinsen när hon var 6 år gammal. Hon fördes till den bordell som heter Suriwongse hotell, även det existerar på riktigt, och tvingades att prostituera sig. När hon var åtta blev hon friköpt av en belgisk läkare vid namn Marie-France Botte som då arbetade tillsammans med CPRC. CPRC lyckades att återförena henne med sin familj, men då hade det redan konstaterats att hon var smittad av AIDS. Sonta dog tre år senare av sjukdomen i familjens närvaro. Vi, författarna, föredrar att kalla det mord...

PLATSER & PERSONER

*D*eras värld är som vår världas skugga. Mörk och förvrängd, men lika fullt en del av samma helhet...

-Neil Gaiman

Bangkok

Bangkok är en bullrig och stökig storstad, dock inte utan skönhet. En myriad av tempel ligger utspridda i hela staden. På gatorna kör en aldrig sinande ström av bilar, lastbilar, bussar och tuk-tuks. På trottoarerna trängs folk med gatuförsäljare och matstånd. Vid de stora turistattraktionerna står tuk-tukförare och erbjuder sightseeingturer för tjugo baht (naturligtvis vill de lura med en till någon juvelaffär där de får provision).

Transportmedel i staden är tuk-tuk, trehjuliga mopeder med plats för två passagerare bakom föraren, Songthaews, pickuper med två rader bänkar längs med flaket, taxi och buss. Bussförarna kör på tok för fort, tvärnitar och startar innan folk hunnit på eller av, tuk-tukarna ser ut att kunna välta i vilken kurva som helst och avgaserna gör inte resan behagligare. Över Chao Phrayafloden åker man färja från någon av de skrangliga färjelägena. Det går snabbt över och det gungar häftigt när någon av de otroligt snabba "longtail"-båtarna susar förbi.

När du beskriver Bangkok, tänk storstad, mycket folk, thailändare som undrar varför spelarna har så långt hår, är så långa, så bleka eller kommenterar deras "fina" kläder. Thailändare skriker till dem från andra sidan "where'you goin', I take you sightseeing, sir. Only twenty baht entire day. All temples closed today, is special buddhist day, go shopping instead, I know nice jewelry" osv. Matos från de otaliga

matvagnarna, försäljare som prutar priserna innan man ens bestämt vad man ska köpa. Rörigt helt enkelt.

Pat Pong

Pat Pong är stadens nöjeskvarter om man med nöjen avser barer där flickorna öppnar Coca-Cola flaskor med könsorganen. Det är här de prostituerade skaffar kunder och det är här de fullaste turisterna blir rånade på sina respengar. De flesta prostituerade barn här är pojkar, flickorna hålls inlåsta dygnet runt. Barn sniffar lim i gränderna och det är inte ovanligt att man blir uppraggad av någon liten prostifuerad. Man kan se skyltfönster där flickor sitter med olivfärgade plastbrickor fästa på sina bröst, gul betyder 100 baht, blå 200, röd 300 och genomskinlig 500. Om spelarna beger sig in på någon bar efter mörkrets inbrott kan de råka ut för att någon liten pojke kryper upp i knäet på dem och försöker "ragga upp" dem. Barerna är öppna i stort sett dygnet runt. Det är livat under alla dygnets timmar och en aldrig sinande ström av tuk-tuks, taxibilar och songthaews passerar revy.

Hotell Suriwongse

Hotellet är ett medelklasshotell i närheten av Patpong Road och dess go-go barer. Priset för en natt ligger på ungefär 500 Baht, för några timmar 300. I receptionen finns alltid en fet kinesisk receptionist och tre stycken kinesiska vakter. För det mesta sitter det västerländska kunder i vestibulen och tittar på porrfilmer. Vid incheckningen ställs inga frågor om pass eller namn om

man slinker åt portieren ett par hundra baht extra. Portieren brukar upplysa en om att "konsumtion är extra och drinkarna betalas i baren". Man kan upplysa honom om att man vill ha ett barns sexuella tjänster med frasen "jag vill tillbringa en natt på det öde berget", om man skulle använda andra ord får man omtalat för sig den rätta frasen.

Hotellet är sju våningar och det finns både hiss och trappor. I källaren finns "lekrummen", de rum där barnen förvaras de få timmar då de inte tvingas till att utföra sexuella tjänster åt respektabla affärsmän från västvärlden. Normalt sett får barnen knappt sova någonting och de får alldeles för lite att äta. De kommer sällan ut från hotellet och de är helt apatiska.

Rummen ser i stort sett likadana ut, sparsamt möblerade med ett litet badrum. Det är inte ovanligt att väggarna har små blodfläckar (tecken på sänglös eller misshandel) eller att sängkläderna är trasiga. Det mesta är dock rent. Det finns takfläktar i alla rum och vill man ha luftkonditionering får man betala ett par hundra baht extra.

Hotellets bar är välförsedd med västerländska varor och man kan träffa många pedofiler där, hotellet frekventeras mest av dem.

En dåres försvarstal - Intervju med en pedofil

Alain Lavoisier. 47-årig fransk affärsman som besöker Bangkok tre till fyra ggr per år i affärer. Han är gift och har två barn, en pojke på sex år och en flicka på åtta.

Man kan träffa Alain i hotell Suriwongs bar eller deras restaurang där han brukar inta sin frukost. För att få något ur honom gäller det att framstå som en av hotellets vanliga kunder d.v.s. pedofiler. Här följer ett exempel på en möjlig intervju, designad för att ge **SL** en ide' om typiska svar.

– Trivs ni i Bangkok?

– Javisst, jag brukar tillbringa tre till fyra omgångar per år här nere i affärer.

– Ja det är ju ett intressant land ur många aspekter. Går affärerna bra?

– Jodå, nog går dom alltid. Men ni själva, vad gör ni här?

– Vi är här och semestrar och njuter vad landet har att erbjuda.

– Var det här det ända hotell ni hittade?

– Det var en god vän som rekommenderade det.

– Känner ni till hotellets fördelar då?

– Vad menar du? Tänker du på priset, läget eller specialiteterna?

– På specialiteterna. När jag kommer till Bangkok brukar jag tillbringa ett par dagar på Suriwongse för att ladda om batterierna, sedan flyttar jag över till Sheraton. Som ni förstår kan jag inte ta emot några kunder här.

– Hmm, jag förstår. Men de fantastiska upplevelser man kan få här är ju väl värda priset och omaket.

– Javisst! I går kväll fick jag tag på en åttaårig pojke som arbetar här. Ett fascinerande barn med stor sexuell mognad. Vi var tillsammans några timmar, jag vågar inte låta dem vara kvar hela natten, då kanske de stjälar något ur mitt bagage.

– Det är så sant som det är sagt. Talar du Thailändska också?

– Lite, grunderna. Men barnen vill ha kärlek, inte bildning! Här mognar ju barnen mycket tidigt, Kanske vid åtta, tio års ålder. Då bjuder de ut sina kroppar, prostituerar sig, då de vet att de har ett värde.

Men de lider inte! En vuxen kan älska ett barn fysiskt utan att göra det illa. Tidningarna skriver så mycket skit. I Europa betraktas alla sexuella relationer med barn som övergrepp, något fasansfullt. Men det finns en annan sida, den nya kärleken.

– Har du någonsin funderat på att ha sådana relationer med dina egna barn?

– Nej, naturligtvis inte... Men det är synd. Vi går miste om äkta relationer. Thailanderna har förstått det här, vikten av äkta och kärleksfulla relationer med sina barn när de växer upp och börjar knoppas. Kan man tänka sig något tryggare för en liten flicka eller pojke att upptäcka sin sexualitet tillsammans med sin egen far? Tycker du att det är normalt att en främling får den uppgiften?

Den här mannen har växt upp i en välbärgad familj, han har studerat på de bästa universiteterna och har egna barn. Kan någon förstå en sådan människa?

Sonta

Sontas historia:

Sonta är en liten flicka på knappt 8 år. När hon var lite mer än 6 år gammal kom det en minibuss till hennes hemby i Chiang Mai, en provins i norra Thailand. Ut ur bussen steg några personer, bland dem en vacker västerländsk kvinna som hade med sig vackra bollar i olika färger som hon erbjöd byns ungar. Efter lite tvekan gick Sonta och några vänner bort till bilen, lockade av de fina leksakerna. Sedan hände allt snabbt, hon kände en arm som tog tag i henne och en trasa med skarp lukt pressades mot hennes ansikte, allt blev svart.

När hon vaknade var hon ensam i ett kontorsrum. En man kommer in, går fram till henne och undersöker hennes kropp, fötter och tänder. Scenen påminner om de som utspelar sig i byn när någon skall köpa en ox. Nästa etapp på hennes resa blir Suriwongse hotell i Bangkok.

Möte med Sonta:

”Sonta kommer in på hotellrummet. Utan ett ord går hon till badrummet, duschar och kommer ut igen med bara en handduk runt midjan. Hon säger inget och tycks inte se något. Hon släpper handduken och sträcker ut sig på sängen med trötta gester, som en gammal prostituerad, och håller blicken fäst i taket - färdig att utnyttjas. Hennes hud är mörk, som hos människorna i norra Thailand, hennes ögon är stora och bruna och, för tillfället fyllda av djup oro.”

Undersöker man hennes lilla kropp finner man mörka, runda fläckar på armarna, ryggen och fötterna - fula brännmärken av cigaretter. På ryggen har hon ett infekterat sår som det rinner en tjock och grönaktig vätska ur om man rör vid det. Munnen är täckt av små bölder och sprucken i mun-giporna.

När spelarna börjar prata med henne så kommer det att ta tid att vinna hennes förtroende. Det gäller att de talar om för henne att de inte kommer att röra henne, att hon i kväll skall slippa förnedras och utnyttjas. När de väl börjat få henne att inse att det inte kommer att hända henne något kan de börja intervjua henne. Även detta tar lång tid och är svårt. Sonta är ofta svår att nå, förstår inte frågorna och tittar då oförstående på spelarna som hon trots allt inte litar helt på. Kort sagt är det ett svårt skadat barn som inte vet så mycket om världen utanför förutom det hon ibland ser på TV. Det är ett tidskrävande arbete att vinna hennes förtroende, så låt spelarna förstå att det tar mycket längre tid än det tar i speltid.

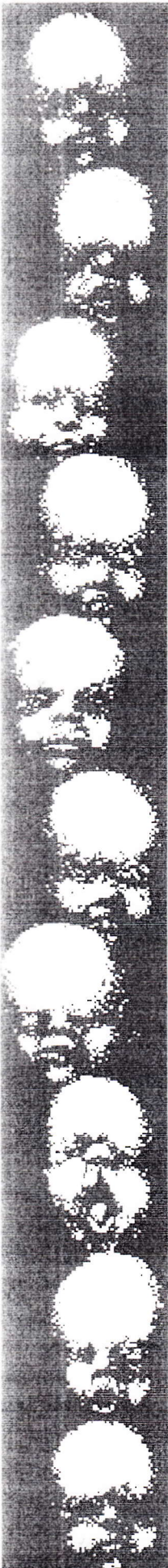
Det hon kan berätta är:

Sin historia.

Att upppassaren heter Liao.

Att det bor fem stycken andra flickor på hennes rum och att hon aldrig får se solen då hon inte släpps ut ur rummet annat än när det kommer en kund. Att rummet bevakas av en kines och en gammal omedgörlig kinesiska.

Att hon aldrig varit med om en filminspelning förutom de bilder som kunderna brukar ta på henne.

Hon känner inte till några barn som varit med om en filminspelning.

Hon vet inte hur många barn som finns på hotellet.

Om spelarna frågar henne om vad kunderna brukar göra med henne:

De gör saker som gör ont, de tvingar henne att suga dom och då gör det ont i munnen, de lägger sig på henne och stoppar in sina saker och ibland stoppar de in "saker" där bak. Ibland piskar de henne och bränner med cigaretter.

Om de frågar henne om hennes senaste kund:

"Det var för ca. tre timmar sen i rum 124: en stor man med vit hud som ligger på sängen och väntar på henne. Hon duschar. Han ser otåligt på. En flaska whisky och två glas står på det enda bordet och rummet stinker av tobak och alkohol. Hon sträcker ut sig på sängen och trycks ner av mannen många kilo. Han kysser henne, smeker henne och kräver sedan att hon suger honom, vilket hon gör. Hennes mun, som är för liten och täckt med bölder, gör ont. Efter några minuter släpper han henne och kallar på upppassaren med vilken han förhandlar om priset. Sontia förstår inte riktigt vad de säger men hon ser att mannen inte ler och att upppassaren ger henne en mörk blick. En missnöjd kund är en förlo-rad kund. Hon vet att hon kommer att bli slagen."

CPCR

CPCRs ligger i kvarteret Charoen Nakhorn. Bakom ett garage, man får gå in genom porten till garaget och ut på baksidan, ligger byggnaden där kontoret finns. Rummen är prydda med fina barnteckningar och stämningen är fridfull. Det vimlar av barn, personal och dokument. Mannen som tar emot besökare heter Teelapon och är en

trettiotreårig thailändsk advokat, 180 cm lång med skälska ögon och ett smittsamt leende.

CPCR delar kontor med Foundation for Children och lokalerna är egentligen deras. CPCR har funnits i ungefär nio år och har inte så stora resurser. De samarbetar mycket med Foundation for children, men även deras resurser är små. Det är farligt att bråka med porrmaffian, särskilt för thailändare eftersom deras liv knappt är värt någonting alls.

Vad CPCR kan berätta

Antalet prostituerade i Thailand är ca. 250 000 varav ca. 10% är barn under 15 år.

De har lyckats frita några få tusen barn från bordeller sedan de bildades 1986.

Prostitution är enligt Thailändsk lag förbjudet, men de lagarna efterföljs ej.

Den thailändska polisen är extremt korrumperad och indragen i all olovlig handel tycks vara inblandad i handeln med prostitution.

Turisthotellen är de farligaste, för de skyddas av den lokala maffian och av polisen.

De undersöker för närvarande:

En bordellhärva i norra Thailand som involverar drogsyndikaten i gyllene triangeln.

Möjligheten av att starta ett eget barnhem för de barn som de fritar.

Ett antal adoptionsbyråer, som de misstänker sysslar med att smugla ut barn från Thailand.

De håller ett par misstänkta bordeller under uppsikt då de misstänker att dessa tillhandahåller barn.

De utreder en advokat vid namn Sunthorn Phu då han har en adoptionsbyrå som de misstänker ligger bakom en del barnprostitution.

De håller på med ett projekt i provinsen Chiang Mai där de försöker sätta stopp för kidnappningen av barn från provinsen till prostitution och slavarbete.

CPCRS ARKIV

Spelarna kan få dessa två sidor som handout, det är vad CPRC vet om Sunthorn Phu samt en del bilder ur deras arkiv.

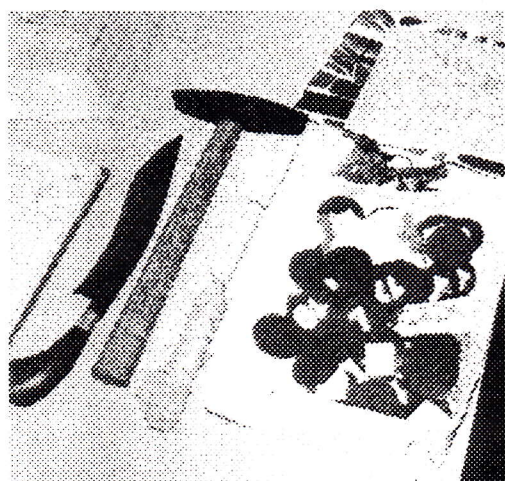

Sammanfattning av CPRCs fil på Sunthorn Phu:

The Thai Childrens Adoptions Service är en adoptionsbyrå med huvudsäte i Bangkok är en organisation som bildades 1990 av advokat Sunthorn Phu. Byrån bildades med syfte att "stärka skyddet för de barn som adopteras av utländska familjer" samt att "genom sina insatser förbättra utsatta barns möjligheter att slippa ett liv i slaveri och förnedring". Dessa mål har i allt väsentligt uppfyllts så långt som dokumentationen sträcker sig. Tre barnhem av högsta kvalitet har uppförts, uppföljning av de barn som adopterats visar att en förvånansvärt hög procent är i mycket goda händer p.g.a. TCAS mycket goda kontakter med de länder de förmedlar adoptioner i.

Dock finns det anledning att misstro byråns verkliga syfte. TCAS har vid upprepade tillfällen rykt ut till provinser där barn har kidnappats på reguljär basis, typ i Chiang Mai, och uppnått resultat som verkar otroliga. Anledningen till det är, enligt oss, att man kan se ett mönster av att samma människor som setts i områdena **innan** insatserna även setts där under insatserna. Dvs att organisationens arbetare har setts i områdena innan TCAS ens uppmärksammat problemen. Detta kan verka som osäkra indicier men de styrks av andra oberoende källor som konfirmerat att dessa personer även varit inblandade i kidnappningar. Dock är bevisen inte hållbara inför domstol då Mr. Phu har goda kontakter inom justitiedepartementet och även är personlig vän med inrikesministern.

Vi har försökt få in vårt folk i TCAS, men det har misslyckats då de har en effektiv säkerhetsapparat som noggrant kontrollerar alla anställda. Att lägga märke till är att vårt folk har aldrig ratats p.g.a. sin association med CPRC, utan av helt andra orsaker som för oss verkar uppdiktade, men som i andras ögon ter sig plausibla.

MARDRÖMMARNA

*Nightmares! Remember the nightmares! Razor
in my hand... razerrazorrazor... fat blue
veins... no! Nightmares... not real! Not Real!*

-ALAN GRANT/JOHN WAGNER

DEN EFFEKT GAMALIELS PERVERTERADE AKTIVITETER HAR PÅ SPELARNA ÄR MARDRÖMMAR. MARDRÖMMARNA HAR SOM ENDA SYFTE I ÄVENTYRET ATT GE SPELARNA NÅGONTING ATT FUNDERA ÖVER. VILKA DRÖMMAR DE HAR BEROR PÅ VILKA SCENER SOM UTSPELAT SIG UNDER DAGEN. DRÖMMARNA ÄR AVSEDDA ATT KOMMA PÅ NATTEN EFTER DESSA SCENER. OM SPELARNA EVENTUELLT SKULLE SPENDERA EN DAG UFAN ATT NÅGON AV SCENERNA INTRÄFFAR KAN X-DRÖMMARNA ANVÄNDAS.

HÄR KOMMER ETT SCHEMA ÖVER NÄR DRÖMMARNA SKA KOMMA:

DRÖM 1 AKT I, SCEN 1

DRÖM 2 AKT I, SCEN 2

DRÖM 3 AKT I, SCEN 3

DRÖM 4 AKT II, SCEN 1

DRÖM 5 SISTA NATTEN, INNAN SCEN 23 AKT III

PAUL (INÅS PLASSRACK) NÅGON GÅNG UNDER SCEN I AKT II

MARDRÖMMARNA

Paul(ina)s Nätter

PAU - 1

Du ser två vita duvor som flyger upp mot himmelen. Den ena exploderar plötsligt i ett moln av blod, den andra fortsätter. Blodet regnar ner över dig och det fräter hål på dina kläder. Du ser en damm framför dig och börjar långsamt springa mot den. När du kommer fram ser du att det inte är vatten i dammen utan glas och i glaset ser du de nakna barnliken, deras ansikten förvridna i smärta och vanmakt.

PAU - 2

Du står i ett stort rum, det är rökigt (eller dimmigt) och surrandet från en takfläkt hörs klart och tydligt. I motsatt ände av rummet skiner ett starkt ljus och du hör ett barn gråta. Sakta, som i slow motion, börjar du gå mot ljuset och barnets gråt går långsamt över i ett hjärtskärande skrik. Du tittar ner på dina fötter för att se vad det är som saktar ner dig, du ser att dina fötter lämnar blodiga fotavtryck efter sig. Barnets skrik närmar sig smärtgränsen för vad dina öron tål när det plötsligt slutar, ljuset färgas rött och plötsligt vaknar du av ditt eget skrik, genomsvettig...

PAU - 3

Du vaknar till av ett skrik och går ut i hotellkorridoren för att se vad som står på. Du ser att Marcus dörr står på glänt och du hör snyftanden inifrån., sakta drar du dig mot dörren för att se vad som står på. Innanför ser du Marcus i sin säng tillsammans med en thailändsk pojke på ungefär sju år. Du ser att Marcus har slagit honom i ansiktet eftersom hans näsa och mun blöder. Han tvingar ner pojken på knä, greppar om hans hår och tvingar in sin penis i pojken mun. Plötsligt känner du en enorm smärta i bakhuvudet och allting blir svart. Du vaknar upp på morgonen i Erik(a)s rum, han/hon sover bredvid dig.

PAU - 4

Du springer i slow motion genom Bangkoks gator, folk tycks inte lägga märke till dig. Du skriker allt vad du kan, men inte ett ljud kommer över dina läppar...

Du letar efter någonting, du kan inte för ditt liv minnas vad, du försöker ta tag i folk för att fråga de vad du letar efter, men du lyckas inte få fatt i någon. Allting runtomkring dig är tyst, du hör bara ditt eget hjärtas slag. Plötsligt hör du ett barns skrik...

Du står i ett sjabbigt hotellrum, framför dig sitter ett antal barn i åldrarna fem till elva år och alla har nummerlappar i olika färger på sina bröst. Du vet precis vad du letar efter, men inte om han finns bland de här barnen. En man reser sig plötsligt mitt inne bland barnen. Han är fet, uppsvullen och naken, han har en cigarr i munnen och en flaska Mekong i handen. Han tittar på dig och gapskrattar, du upptäcker att hans andra hand håller hårt om nacken på en liten flicka som förtvivlat försöker gapa tillräckligt för att mannens kuk inte ska spräcka hennes mungipor. Du ser att hennes tunna läppar är täckta av variga sår och att en grönaktig vätska oavbrutet flyter från såren ner över mannen kuk. Barnet sneglar bedjande på dig innan mannen trycker in hela sin mandom i munnen och den spricker i mungiporna. Han börjar grymta och stöna häftigt, fortfarande med blicken fäst på dig. Efter en liten stund sprutar han sin sperma i barnets mun och hon kvävs nästan. Hostande och klökande vänder hon sitt ansikte mot dig och du ser att hennes ansikte är vanställt, de spruckna mungiporna får henne att le, men hennes ögon gråter. Du vaknar på morgonen och dina käkar värker...

PAU - 5

Du vaknar med ett ryck ur din sömn, det är dimmigt i ditt rum och ett rött sken pulserar långsamt. Du kan se tre siluetter vid fotändan av din säng, siluetter av tre vuxna män. Dimman lättar så att du kan se de tre, de är helt nakna. Det är tre thailändska män och de ser sorgsna ut. Du ser att där deras könsorgan borde sitta finns ingenting, ungefär som när man tar av en barbiedocka byxorna, könlöst. Du ser också att de har helt vita ögon och deras munnar är hopsydd. De står länge och tittar på dig innan den ena, med en kraftansträngning, öppnar munnen och läpparna trasas sönder av trådarna. Blod rinner ner för hans haka och ner på bröstet. Han säger: "Vi är barnen, barnen från Suriwongse. Vi fick aldrig vara barn, aldrig vara barn". De vänder sig om och försvinner i dimman.

FLASHBACKEN

Du ligger i din säng, bredvid dig ligger din far, han stinker sprit, cigaretter och svett. Du ser att han säger någonting, men hör inte vad. Han smeker ditt lår låter ett finger glida in under pyjamasbyxorna, du känner hans hårda nagel mot ditt hårlösa kön. Du är livrädd och vill bort från sängen, bort från din äcklige far, men du kan inte röra dig. Han drar långsamt ner dina pyjamasbyxor och du ser att hans ögon är helt vita. Han lägger sig ovanpå dig och hans 120 kg tynger ner dig så att du knappt kan andas. Du känner hur han tränger in i dig och du känner att han är alldeles för stor, det gör ont, fruktansvärt ont. Du ser hur han arbetar ovanpå dig, men du känner inte någonting längre, du gråter bara tyst och försöker tänka på hur skönt det skulle vara om det var sommar. Du vaknar med ett ryck och inser att det hela bara var en dagdröm...

PAU - X1

Det är mörkt, du ser ingenting och kan knappt röra dig. Ett ljus tänds en bit bort och i skenet kan du se att du ligger bland flera hundra stympade och förvridna barnlik. Du kan inte andas och försöker komma på fötter, men liken vaknar till liv och börjar krypa över dig. Du kämpar frenetiskt för att resa dig för att få luft, barnen tynger ner dig, de kväver dig. Förtvivat försöker du skrika, men har inte tillräckligt med luft i lungorna, barnen börjar slita köttstycken från din kropp och du känner den metalliska doften av ditt eget blod. Du vaknar av ditt eget skrik och ser att du klöst dig blodig på överkroppen...

PAU - X2

Du står på en betongavsats, framför dig leder en stentrappa uppåt och bakom dig leder en likadan neråt. Du ser dig förbryllat om och bestämmer dig för att gå uppåt. När du kommit några trappsteg upp märker du att du inte kommer någonstans. Du hör ett barn gråta någonstans uppifrån och du vet att det är ditt barn. Du försöker öka farten, men kommer fortfarande ingenstans. Plötsligt ger trappan vika och rasar samman. Du vaknar upp på golvet i ditt hotellrum...

PAU - X3

Ett rum, ett hotellrum, kackerlackorna kryper på väggarna, en frän stank av urin från mannen i sängen. Han ligger ovanpå en liten, späd flicka och du ser hur han pumpar, fram och tillbaka, fram och tillbaka snabbare och snabbare. Du höjer järnröret och slår honom med full kraft i nacken, en gång till och en till. Blodet stänker över ditt ansikte och du slickar girigt i dig det. Den lila flickan börjar bita honom i halsen och du slår honom igen. Snart är hans bakhuvud bara en blodig massa och du ser den lilla flickan slita köttstycke efter köttstycke ur hans livlösa kropp. Hon tittar på dig med stora gula ögon och så gapar hon, hon gapar så stort att hon biter om hela hans sönderslagna huvud och hon börjar svälja honom som en orm sväljer en kanin. Du vaknar med ett ryck ur drömmen och du känner att dina armar värker, som träningsvärk...

Erik(a)s nätter

ERI - 1

Du står på en betongavsats, framför dig leder en stentrappa uppåt och bakom dig leder en likadan neråt. Du ser dig förbryllat om och bestämmer dig för att gå uppåt. När du kommit några trappsteg upp märker du att du inte kommer någonstans. Du hör ett barn gråta någonstans uppifrån och du vet att det är ditt barn. Du försöker öka farten, men kommer fortfarande ingenstans. Plötsligt ger trappan vika och rasar samman. Du vaknar upp på golvet i ditt hotellrum...

ERI - 2

Du ligger på rygg i en säng, den känns mjuk och varm. Plötsligt står en storvuxen man framför dig, han är säkert sex meter lång. Mannen är äckligt fet med kritvit hy. Han är helt naken så när som en gummimask över huvudet, du stirrar skräckslaget på hans nakenhet och du vet vad han kommer att göra, det är inte första gången. Inte förrän du ser den sågtandade kniven i hans hand inser du att det däremot är sista gången. Du börjar gråta och det är ett barns skrik som läsgör sig från din hals. Bakom mannen ser du en dimma som formas och ljudet av en takfläkt når dina öron. Mannen kryper upp i sängen och ställer sig på knä vid dina fötter och du ser att du har ett barns fötter. Du börjar skrika när du ser hur hans hand greppar sin enorma manslem och för den mot ditt underliv, du inser att du snart kommer att dö, du känner hur den sågtandade kniven äter sig in i din stjärtlöppning gång efter gång. I ögonvrån skimtar du en man med videokamera och hur han vilt onanerar medan han filmar dig och mannen med gummimasken. Plötsligt vaknar du gråtande upp, ditt hjärta känns som det skulle hamra sig genom din bröstkorg och hela din kropp värker...

ERI - 3

Du vaknar med ett ryck av ett ljud utifrån korridoren, var det ett skrik eller en duns, båda?? Du stiger upp tar på dig ett linne och öppnar försiktigt dörren och kikar ut. Någonfing ligger på golvet, en kropp, du går ut och hittar Paul(ina) liggandes utanför Marcus dörr. Du förstår att han/hon måste ha gått i sömnen och du försöker väcka honom/henne. Efter en stund lyckas du få någotlunda liv i honom/henne och ni går till ditt rum och Paul(ina) drösar ner i din säng och du märker att han/hon är orolig och du somnar bredvid.

ERI - 4

Du står i ett sjabbigt hotellrum, framför dig sitter ett antal barn i åldrarna fem till elva år och alla har nummerlappar i olika färger på sina bröst. Du vet precis vad du letar efter, men inte om han finns bland de här barnen. En man reser sig plötsligt mitt inne bland barnen. Han är fet, uppsvullen och naken, han har en cigarr i munnen och en flaska Mekong i handen. Han tittar på dig och gapskrattar, du upptäcker att hans andra hand håller hårt om nacken på en liten flicka som förtvivlat försöker gapa tillräckligt för att mannens kuk inte ska spräcka hennes mungipor. Du ser att hennes tunna läppar är täckta av variga sår och att en grönaktig vätska oavbrutet flyter från såren ner över mannen kuk. Barnet sneglar bedjande på dig innan mannen trycker in hela sin mandom i munnen och den spricker i mungiporna. Han börjar grymta och stöna häftigt, fortfarande med blicken fäst på dig. Efter en liten stund sprutar han sin sperma i barnets mun och hon kvävs nästan. Hostande och klökande vänder hon sitt ansikte mot dig och du ser att hennes ansikte är vanställt, de spruckna mungiporna får henne att le, men hennes ögon gråter. Du väcks av din egen hysteriska gråt på morgonen...

ERI - 5

Du vaknar med ett ryck ur din sömn, det är dimmigt i ditt rum och ett rött sken pulserar långsamt. Du kan se tre siluetter vid fotändan av din säng, siluetter av tre vuxna män. Dimman lättar så att du kan se de tre, de är helt nakna. Det är tre thailändska män och de ser sorgsna ut. Du ser att där deras könsorgan borde sitta finns ingenting, ungefär som när man tar av en barbiedocka byxorna, könlöst. Du ser också att de har helt vita ögon och deras munnar är hopsydd. De står länge och tittar på dig innan den ena, med en kraftansträngning, öppnar munnen och läpparna trasas sönder av trådarna. Blod rinner ner för hans haka och ner på bröstet. Han säger: "Vi är barnen, barnen från Suriwongse. Vi fick aldrig vara barn, aldrig vara barn". De vänder sig om och försvinner i dimman.

ERI - X1

Det är mörkt, du ser ingenting och kan knappt röra dig. Ett ljus tänds en bit bort och i skenet kan du se att du ligger bland flera hundra stympade och förvridna barnlik. Du kan inte andas och försöker komma på fötter, men liken vaknar till liv och börjar krypa över dig. Du kämpar frenetiskt för att resa dig för att få luft, barnen tynger ner dig, de kväver dig. Förtvivlat försöker du skrika, men har inte tillräckligt med luft i lungorna, barnen börjar slita köttstycken från din kropp och du känner den metalliska doften av ditt eget blod. Du vaknar av ditt eget skrik och ser att du klöst dig blodig på överkroppen...

ERI -X2

Ett rum, ett hotellrum, kackerlackorna kryper på väggarna, en frän stank av urin från mannen i sängen. Han ligger ovanpå en liten, späd flicka och du ser hur han pumpar, fram och tillbaka, fram och tillbaka snabbare och snabbare. Du höjer järnröret och slår honom med full kraft i nacken, en gång till och en till. Blodet stänker över ditt ansikte och du slickar girigt i dig det. Den lila flickan börjar bita honom i halsen och du slår honom igen. Snart är hans bakhuvud bara en blodig massa och du ser den lilla flickan slita köttstycke efter köttstycke ur hans livlösa kropp. Hon tittar på dig med stora gula ögon och så gapar hon, hon gapar så stort att hon biter om hela hans sönderslagna huvud och hon börjar svälja honom som en orm sväljer en kanin. Du vaknar med ett ryck ur drömmen och du känner att dina armar värker, som träningsvärk...

ERI - X3

Du vaknar av ett hysteriskt skrik, du stirrar in i ett panikslaget ansikte med vilt uppspärade ögon. Du ryggar förskrämt tillbaka och inser att ansiktet är ditt eget och att du stått och stirrat in i badrumsspeglarna. Vasken är blodfläckad, men du kan inte hitta några sår på dig själv. På darrande ben går du ut och sätter dig på sängen...

Toys nätter

TOY - 1

Du står på en betongavsats, framför dig leder en stentrappa uppåt och bakom dig leder en likadan neråt. Du ser dig förbryllad om och bestämmer dig för att gå uppåt. När du kommit några trappsteg upp märker du att du inte kommer någonstans. Du hör ett barn gråta någonstans uppifrån och du vet att det är ditt barn. Du försöker öka farten, men kommer fortfarande ingenstans. Plötsligt ger trappan vika och rasar samman. Du vaknar upp på golvet i ditt hotellrum...

TOY - 2

Du står i ett rum omsvept av tät rök. Du kan höra en takfläkt surra och ett barns snyftningar. Du har blivit fet, otroligt fet, din hy är lika vit som buken på en fisk och du har stånd. Det enda du har på dig är en gummimask och i handen har du en sågtandad kniv. Du börjar långsamt gå mot snyftningarna. Du känner en värkande längtan i din styva lem och du vet att det finns bot bara några steg bort. Räken skingrar sig och du tittar mot en säng, i sängen ligger ett misshandlat barn och gråter. Bredvid sängen står en man med videokamera, han filmar dig när du kryper upp i sängen. Dina ljumskar värker, ditt könsorgan skriker efter utlösning. Barnet tittar på dig med tårfyllda ögon och du vet att bara du kan hjälpa barnet att bli av med sina plågor. Du stöter den sågtandade kniven upprepade gånger i barnets stjärt för att göra rum för ditt inträngande. Mannen med kameran har börjat onanera, men han filmar hela tiden. Du våldtar det skrikande barnet i det blodiga hål du just karvat upp och när du utgjutit din läkande säd i barnet skär du sonika av dess hals. Du vaknar kallsvettig och blöt mellan benen, du minns drömmen kristallklart och hela din kropp värker...

TOY - 3

Ett rum, ett hotellrum, kackerlackorna kryper på väggarna, en frän stank av urin från mannen i sängen. Han ligger ovanpå en liten, späd flicka och du ser hur han pumpar, fram och tillbaka, fram och tillbaka snabbare och snabbare. Du höjer järnröret och slår honom med full kraft i nacken, en gång till och en till. Blodet stänker över ditt ansikte och du slickar girigt i dig det. Den lilla flickan börjar bita honom i halsen och du slår honom igen. Snart är hans bakhuvud bara en blodig massa och du ser den lilla flickan slita köttstycke efter köttstycke ur hans livlösa kropp. Hon tittar på dig med stora gula ögon och så gapar hon, hon gapar så stort att hon biter om hela hans sönderslagna huvud och hon börjar svälja honom som en arm sväljer en kanin. Du vaknar med ett ryck ur drömmen och du känner att dina armar värker, som träningsvärk...

TOY - 4

Du står i ett sjabbigt hotellrum, framför dig sitter ett antal barn i åldrarna fem till elva år och alla har nummerlappar i olika färger på sina bröst. Du vet precis vad du letar efter, men inte om han finns bland de här barnen. En man reser sig plötsligt mitt inne bland barnen. Han är fet, uppsvullen och naken, han har en cigarr i munnen och en flaska Mekong i handen. Han tittar på dig och gapskrattar, du upptäcker att hans andra hand håller hårt om nacken på en liten flicka som förtvivlat försöker gapa tillräckligt för att mannens kuk inte ska spräcka hennes mungipor. Du ser att hennes tunna läppar är täckta av variga sår och att en grönaktig vätska oavbrutet flyter från såren ner över mannen kuk. Barnet sneglar bedjande på dig innan mannen trycker in hela sin mandom i munnen och den spricker i mungiporna. Han börjar grymta och stöna häftigt, fortfarande med blicken fäst på dig. Efter en liten stund sprutar han sin sperma i barnets mun och hon kvävs nästan. Hostande och klökande vänder hon sitt ansikte mot dig och du ser att hennes ansikte är vanställt, de spruckna mungiporna får henne att le, men hennes ögon gråter. Du väcks av din egen hysteriska gråt på morgonen...

TOY - 5

Du vaknar med ett ryck ur din sömn, det är dimmigt i ditt rum och ett rött sken pulserar långsamt. Du kan se tre siluetter vid fotändan av din säng, siluetter av tre vuxna män. Dimman lättar så att du kan se de tre, de är helt nakna. Det är tre thailändska män och de ser sorgsna ut. Du ser att där deras könsorgan borde sitta finns ingenting, ungefär som när man tar av en barbiedocka byxorna, könlöst. Du ser också att de har helt vita ögon och deras munnar är hopsydd. De står länge och tittar på dig innan den ena, med en kraftansträngning, öppnar munnen och läpparna trasas sönder av trådarna. Blod rinner ner för hans haka och ner på bröstet. Han säger: "Vi är barnen, barnen från Suriwongse. Vi fick aldrig vara barn, aldrig vara barn". De vänder sig om och försvinner i dimman.

TOY - X1

Du ser två vita duvor som flyger upp mot himmelen. Den ena exploderar plötsligt i ett moln av blod, den andra fortsätter. Blodet regnar ner över dig och det fräter hål på dina kläder. Du ser en damm framför dig och börjar långsamt springa mot den. När du kommer fram ser du att det inte är vatten i dammen utan glas och i glaset ser du de nakna barnliken, deras ansikten förvridna i smärta och vanmakt.

TOY - X2

Det är mörkt, du ser ingenting och kan knappt röra dig. Ett ljus tänds en bit bort och i skenet kan du se att du ligger bland flera hundra stympade och förvridna barnlik. Du kan inte andas och försöker komma på fötter, men liken vaknar till liv och börjar krypa över dig. Du kämpar frenetiskt för att resa dig för att få luft, barnen tynger ner dig, de kväver dig. Förtvivlat försöker du skrika, men har inte tillräckligt med luft i lungorna, barnen börjar slita köttstycken från din kropp och du känner den metalliska doften av ditt eget blod. Du vaknar av ditt eget skrik och ser att du klöst dig blodig på överkroppen...

TOY - X3

Du vaknar av ett hysteriskt skrik, du stirrar in i ett panikslaget ansikte med vilt uppspärade ögon. Du ryggar förskrämt tillbaka och inser att ansiktet är ditt eget och att du stått och stirrat in i badrumsspegeln. Vasken är blodfläckad, men du kan inte hitta några sår på dig själv. På darrande ben går du ut och sätter dig på sängen...

Marcus Nätter

MARCUS - 1

Du ser två vita duvor som flyger upp mot himmelen. Den ena exploderar plötsligt i ett moln av blod, den andra fortsätter. Blodet regnar ner över dig och det fräter hål på dina kläder. Du ser en damm framför dig och börjar långsamt springa mot den. När du kommer fram ser du att det inte är vatten i dammen utan glas och i glaset ser du de nakna barnliken, deras ansikten förvridna i smärta och vanmakt.

MARCUS - 2

Du står vid en säng, i sängen ligger ett barn i sjuårsåldern. Barnet är naket, du kan se sår och blåmärken över hela kroppen. Du kan bara se sängen, runt omkring ligger en tät rök, ljudet från en takfläkt hörs tydligt. Du har en videokamera i handen och du ser en fetlagd äldre man med gummimask för ansikten komma gående mot sängen. Hans hy är lika vit som buken på en fisk. Han har en sågtandad kniv i ena handen, du vet vad han kommer att göra och det gör dig upphetsad. Du filmar honom när han kryper upp i sängen, du börjar runka när han stöter kniven i barnet stjärt upprepade gånger. Du filmar dem när barnet förtvivlat börjar skrika och du njuter av att se mannens grova lem glida in och ut i det blodiga hål hans kniv karvat upp i barnets stjärt. Du vaknar av dina egna skrik på morgonen, ditt underliv värker och du dryper av svett...

MARCUS - 3

Du sover otroligt dåligt den här natten, du känner dig rastlös och konstigt nog upphetsad. Du somnar och vaknar, somnar igen och vaknar med ett bultande stånd. Du somnar igen och vaknar av någon knackar på din dörr. Du öppnar den och finner en thailändsk man med en liten pojke vid sin sida, mannen ser på dig och säger, på dålig engelska: "Ten dollars for good night, only ten for nice pleasure". Du förstår att det är barnet som kostar tio dollar och du accepterar. Mannen knuffar in pojken i ditt rum och du tar honom i handen och leder honom som i trans mot sängen. Du klär av honom och dig själv, pojken stirrar dumt på dig när du trycker din kuk mot hans ansikte. Du försöker få honom att ta den i munnen, men han är motsträvig och du tvingas slå honom ett par gånger i ansiktet innan han slutligen förstår och gör som du vill. Han har en trång mun och det dröjer inte länge förrän du pumpar din säd i hans ansikte. Du känner dig fortfarande inte tillfredsställd utan du tvingar ner honom i din säng och tränger in i hans stjärt och pumpar dig själv till tre orgasmer innan du tungt faller i sömn. Du vaknar på morgonen, förvirrad, äcklad och illamående. Du ser dig omkring i rummet, men inga spår efter någon pojke finns, du har sperma i kalsongerna och inser att du haft en våt dröm...

MARCUS - 4

Du står i ett slabbigt hotellrum, framför dig sitter ett antal barn i åldrarna fem till elva år och alla har nummerlappar i olika färger på sina bröst. Du vet precis vad du letar efter, men inte om han finns bland de här barnen. En man reser sig plötsligt mitt inne bland barnen. Han är fet, uppsvullen och naken, han har en cigarr i munnen och en flaska Mekong i handen. Han tittar på dig och gapskrattar, du upptäcker att hans andra hand håller hårt om nacken på en liten flicka som förtvivlat försöker gapa tillräckligt för att mannens kuk inte ska spräcka hennes mungipor. Du ser att hennes tunna läppar är täckta av variga sår och att en grönaktig vätska oavbrutet flyter från såren ner över mannen kuk. Barnet sneglar bedjande på dig innan mannen trycker in hela sin mandom i munnen och den spricker i mungiporna. Han börjar grymta och stöna häftigt, fortfarande med blicken fäst på dig. Efter en liten stund sprutar han sin

sperma i barnets mun och hon kvävs nästan. Hostande och klökande vänder hon sitt ansikte mot dig och du ser att hennes ansikte är vanställt, de spruckna mungiporna får henne att le, men hennes ögon gråter. Du väcks av din egen hysteriska gråt på morgonen...

MARCUS - 5

Du vaknar med ett ryck ur din sömn, det är dimmigt i ditt rum och ett rött sken pulserar långsamt. Du kan se tre siluetter vid fotändan av din säng, siluetter av tre vuxna män. Dimman lättar så att du kan se de tre, de är helt nakna. Det är tre thailändska män och de ser sorgsna ut. Du ser att där deras könsorgan borde sitta finns ingenting, ungefär som när man tar av en barbiedocka byxorna, könlöst. Du ser också att de har helt vita ögon och deras munnar är hopsydda. De står länge och tittar på dig innan den ena, med en kraftansträngning, öppnar munnen och läpparna trasas sönder av trådarna. Blod rinner ner för hans haka och ner på bröstet. Han säger: "Vi är barnen, barnen från Suriwongse. Vi fick aldrig vara barn, aldrig vara barn". De vänder sig om och försvinner i dimman.

MARCUS - X1

Ett rum, ett hotellrum, kackerlackorna kryper på väggarna, en frän stank av urin från mannen i sängen. Han ligger ovanpå en liten, späd flicka och du ser hur han pumpar, fram och tillbaka, fram och tillbaka snabbare och snabbare. Du höjer järnröret och slår honom med full kraft i nacken, en gång till och en till. Blodet stänker över ditt ansikte och du slickar girigt i dig det. Den lilla flickan börjar bita honom i halsen och du slår honom igen. Snart är hans bakhuvud bara en blodig massa och du ser den lilla flickan slita köttstycke efter köttstycke ur hans livlösa kropp. Hon tittar på dig med stora gula ögon och så gapar hon, hon gapar så stort att hon biter om hela hans sönderslagna huvud och hon börjar svälja honom som en orm sväljer en kanin. Du vaknar med ett ryck ur drömmen och du känner att dina armar värker, som träningsvärk...

MARCUS - X2

Du vaknar av ett hysteriskt skrik, du stirrar in i ett panikslaget ansikte med vilt uppspärade ögon. Du ryggar förskrämt tillbaka och inser att ansiktet är ditt eget och att du stått och stirrat in i badrumsspegeln. Vasken är blodfläckad, men du kan inte hitta några sår på dig själv. På darrande ben går du ut och sätter dig på sängen...

MARCUS - X3

Det är mörkt, du ser ingenting och kan knappt röra dig. Ett ljus tänds en bit bort och i skenet kan du se att du ligger bland flera hundra stympade och förvridna barnlik. Du kan inte andas och försöker komma på fötter, men liken vaknar till liv och börjar krypa över dig. Du kämpar frenetiskt för att resa dig för att få luft, barnen tynger ner dig, de kväver dig. Förtvivlat försöker du skrika, men har inte tillräckligt med luft i lungorna, barnen börjar slita köttstycken från din kropp och du känner den metalliska doften av ditt eget blod. Du vaknar av ditt eget skrik och ser att du klöst dig blodig på överkroppen...

Peters Nätter

PETER -1

Du står på en betongavsats, framför dig leder en stentrappa uppåt och bakom dig leder en likadan neråt. Du ser dig förbryllat om och bestämmer dig för att gå uppåt. När du kommit några trappsteg upp märker du att du inte kommer någonstans. Du hör ett barn gråta någonstans uppifrån och du vet att det är ditt barn. Du försöker öka farten, men kommer fortfarande ingenstans. Plötsligt ger trappan vika och rasar samman. Du vaknar upp på golvet i ditt hotellrum...

PETER - 2

Du är hemma, hemma i Sverige. Hemma i dina föräldrars sommarstuga. Det är en varm och solig sommardag. Du kan höra fåglar kvittra och barn skratta, du kan se en katt utsträckt på gräsmattan och barnen som leker med vattenpistoler. Du står på verandan till den faluröda stugan med vitmålade knutar. Det känns onekligen skönt att vara hemma, hemma där tryggheten finns. Du öppnar dörren och går in. Plötsligt hör du dämpade snyftanden och skrik. Du förstår snabbt att det är TV:n som är på och rör dig långsamt mot TV-rummet. Dörren till TV-rummet glider långsamt upp och du ser din mor i soffan och din far i sin fåtölj. På TV:n ser du en fet man med vit hy och gummimask våldta ett litet barn i en säng. Du lägger märke till att din far är naken och att han runkar frenetiskt till filmen. Din mor vänder sitt ansikte mot dig och du ser att hon gråter, tårar av blod. Hennes ögon stirrar förebrående mot dig och du hör hur det går för din far innan du svettig vaknar av dina egna klökningar.

PETER - 3

Du står vid en lång disk av rostfritt stål, framför dig ligger liket av en blek fet man. Du har ett blodigt förkläde på dig och en slaktarkniv i handen. Du tittar på liket och skär av honom huvudet. Du kastar huvudet på golvet och en flock pudlar rusar fram och släpar iväg det. Du vänder på honom på magen och skär ett snitt längs hela hans rygg, du sliter av honom huden som om den var en overall. Huden slänger du sedan i en tvättkorg och kroppen kastar du i en stor köttkvarn. Två män kommer in och bär ut tvättkorgen och du vaknar kalsvettig och förvirrad...

PETER - 4

Du står i ett sjabbigt hotellrum, omgiven av små barn med prislappar. Dörren öppnas och en person stiger in. Du reser dig upp drar ett bloss på din feta cigarr och trycker den lilla flickans sårige mun mot din kuk. Du skrattar hjärtligt medans du knullar henne i den alldeles för trånga munnen och du känner att den spricker. Spricker och ger henne ett löjligt fånleende. Du sprutar din sperma i munnen på flickan som nästan kvävs. Du tar en klunk ur Mekongflaskan och vaknar plötsligt. Det är morgon och du stapplar ut på toaletten och kräks till du bara får upp galla. Du känner att du är i desperat behov av frid, lugn och en fix heroin. Du sätter febrilt igång med att förbereda en sil och snart känner du befrielsen pumpa genom dina ådror... du vaknar inte upp mer, du dör en knarkares förnedrande död på ett skitigt dass i Bangkok...

PETER - X1

Du vaknar av ett hysteriskt skrik, du stirrar in i ett panikslaget ansikte med vilt uppspärade ögon. Du ryggar förskrämt tillbaka och inser att ansiktet är ditt eget och att du stått och stirrat in i badrumsspeglin. Vasken är blodfläckad, men du kan inte hitta några sår på dig själv. På darrande ben går du ut och sätter dig på sängen...

PETER - X2

Det är mörkt, du ser ingenting och kan knappt röra dig. Ett ljus tänds en bit bort och i skenet kan du se att du ligger bland flera hundra stympade och förvridna barnlik. Du kan inte andas och försöker komma på fötter, men liken vaknar till liv och börjar krypa över dig. Du kämpar frenetiskt för att resa dig för att få luft, barnen tynger ner dig, de kväver dig. Förtvilat försöker du skrika, men har inte tillräckligt med luft i lungorna, barnen börjar slita köttstycken från din kropp och du känner den metalliska doften av ditt eget blod. Du vaknar av ditt eget skrik och ser att du klöst dig blodig på överkroppen...

ROLLBESKRIVNINGAR

Patchara och Lao sitter på gungbrädan i trädgården, som de så ofta gjort sen vi fritagit dem. Det är deras favoritlek och de älskar att gunga tillsammans, som om de vagnar varandra. Patchara är sjuk och hennes tillstånd förvärras med blixtns hastighet. Hon går ohjälpligt ner i vikt. Psykologen tillbringar timmar med att försöka få henne att svälja vitaminrik mat och söta drycker, men hennes mun är täckt av med små blåsor och herpesår. Varje munbit gör fruktansvärt ont. Prognosen från sjukhuset är mycket dålig. Sjukvårdarna undviker kontakt, det är förståeligt - som vi alla är de rädda för döden. Och Patchara är en liten flicka som skall dö, det vet vi alla.

11 Mars 1992. Patchara är död.

Patchara dog i natt. Hon stacknade som ett ljus i gryningen. Patchara är död och med henne Laos hopp.

I barnhemmets trädgård sitter Lao i timmar på den röda gungbrädan. Ensam. Efter Patcharas bortgång har hennes planer flugit sin kos. De båda flickorna drömde om att starta en syateljé tillsammans, att besöka sina familjer tillsammans, att växa upp hand i hand. I dag fortsätter hon eftertänksamt att gå på lektionerna i thailändska och att läsa sina läxor på samma gungbräda. Ibland pratar hon för sig själv, ensam i sitt rum och då får hon vara i fred för de andra barnen.

Sedan en tid vet vi att också Lao lider av AIDS.

ERIK GRANATH

Du, jag har en jättegrej på gång. Ge mig några dagar bara så har jag lite mer kött på benen. Jag lovar, jag ska hitta den bästa infallsvinkeln och de tuffaste frågorna, ingen fara, lita på mig.

Bakgrund

Erik är född i den svenska småstaden Jönköping. Han var en medelmåttig genom hela skolgången och visste inte riktigt vad han ville göra med sitt liv. Han sökte naturvetenskaplig linje på gymnasiet och klarade det med ganska höga betyg. Efter gymnasiet var han inte så säker på vad han ville göra, han luffade runt i Europa ett par månader och jobbade på barer, vandrarhem och diskade för att finansiera resan. Hemma i Sverige fick han praktikplats på en av Jönköpings lokaltidningar och visade sig fungera väldigt bra som journalist. När praktiktiden tagit slut fanns det ingen plats för honom på tidningen och han var arbetslös i ett halvår innan han bestämde sig för att resa till Australien. Han spenderade nästan åtta månader där och tog de ströjobb som bjöds. Han jobbade på dykbåtar utanför Cairnes och som städare på vandrar-

hem, han fraktade backpackers i bussar och jobbade som bartender på obskyra nattklubbar.

Han återvände än en gång till Jönköping bara för att finna sig vara arbetslös återigen. Han sökte sig till Stockholm och började söka jobb på tidningarna. Han fick en del ströjobb och gjorde några artiklar åt en del tidningar, men inget fast arbete. Efter ett tag fick han ett erbjudande att börja jobba på TV som researcher åt ett nystartat program "Absolut Paul(ina)". Han tackade naturligtvis ja och så småningom blev han den bästa på redaktionen.

Det är Erik som åker land och rike runt i jakten på intressanta människor och företeelser till programmet och han trivs utmärkt med det. Han har avslöjat både det ena och det andra, politiker som besöker prostituerade, borttappat uran och Carl Serums hantering av flickor.

I förrgår fick Erik nys om en kille i Bangkok som ville träffa ett reportageteam angående barnprostitutionen där. Det var en kille på redaktionen för Dokument Utifrån som tipsade honom, han sa att de inte hade folk eller intresse att göra något av det så Absolut Paul(ina) kanske var intresserade. Han berättade för Erik att killen fanns på Dior Guest House på Khao San Road och att han hette Klaus Nikki. Portieren skulle släppa in dem om han fick lösenordet "Mái chāwp phèt".

Naturligtvis informerades Erik programledaren Paul(ina) Edlund om det hela för att höra dennes åsikt. Paul(ina) blev väldigt intresserad och skulle höra med chefen. Ef-

ter några timmar återkom han/hon med ett godkännande och konstigt nog skulle han/hon följa med och göra reportaget. Erik gjorde en snabbundersökning och hittade en organisation, CPR (Center for the Protection of Children's Rights), i Bangkok som kanske kunde vara till hjälp. Han ringde dem och pratade med en Teelapon som var mycket vänlig och tillmötesgående. Hon var väldigt glad över att svensk TV ville ta upp problemet och lovade att hjälpa teamet med en guide, en ung thailändsk journalist vid namn Toy. Toy kommer att möta dem på Hilton International Bangkok på måndag klockan 19:00.

Erik utåt

Erik är en söt kille med blond kalufs och gröna ögon. Han klär sig oftast i säckiga byxor, för stor skjorta med väst och baseballkeps bak och fram. Han är 185 cm lång och väger knappt 90 kg. Han röker ett paket om dagen och säger sällan nej till en whisky on the rocks. Han är vegetarian, att äta kött vore ju att äta en kompis.

Erik på djupet

Erik är målmedveten och hittar oftast det han söker. Han tar ytterst allvarligt på sitt arbete och mår bäst när han känner att det han gör är betydelsefullt. Han hatar när folk försöker bestämma över honom och han avskyr allt vad förtryck heter. Han tror definitivt på jämlikhet mellan könen och föraktar kvinnor som förväntar sig att han ska hålla upp dörren, dra ut stolen eller insistera på att få betala notan bara för att han är kille. Han är aktiv djurvän och älskar barn, inte för att han skulle vilja ha några själv just nu, men så småningom.

Vad Erik tycker om de andra

Paul(ina) är ju programledare och inte reporter, vad fan ska hon med på turen att göra? Han/hon har alltid haft fullt förtroende för Erik tidigare så det är förmodligen inte att han/hon inte litar på honom, men någonting är det. Paul(ina) är förban-

nat duktig på att vara programledare, inget tvivel om den saken, men han/hon kan vara djävligt dryg ibland, lite divig till och med. Det är inte bra...

Marcus Cedergren är en välkänd filmare, han har varit i Rwanda och gjort stora reportage runt om i världen. Erik har träffat honom någon gång, men känner honom inte. Han hyser dock inga som helst tvivel om att Marcus är en duktig fotograf eller att han kommer att göra ett ypperligt jobb. Han verkar lite väl hård emellanåt. Och den där lappen han har över ögat, varför inte skaffa sig ett emaljöga?

ERIKA GRANATH

Du, jag har en jättegrej på gång. Ge mig några dagar bara så har jag lite mer kött på benen. Jag lovar, jag ska hitta den bästa infallsvinkeln och de tuffaste frågorna, ingen fara, lita på mig.

Bakgrund

Erika är född i den svenska småstaden Jönköping. Hon var en medelmåttig genom hela skolgången och visste inte riktigt vad hon ville göra med sitt liv. Hon sökte naturvetenskaplig linje på gymnasiet och klarade det med ganska höga betyg. Efter gymnasiet var hon inte så säker på vad hon ville göra, hon luffade runt i Europa ett par månader och jobbade på barer, vandrarhem och diskade för att finansiera resan. Hemma i Sverige fick hon praktikplats på en av Jönköpings lokaltidningar och visade sig fungera väldigt bra som journalist. När praktiktiden tagit slut fanns det ingen plats för honom på tidningen och hon var arbetslös i ett halvår innan hon bestämde sig för att resa till Australien. Hon spenderade nästan åtta månader där och tog de ströjobb som bjöds. Hon jobbade på dykbåtar utanför Cairnes och som städare på vandrar-

hem, hon fraktade backpackers i bussar och jobbade som bartender på obskyra nattklubbar.

Hon återvände än en gång till Jönköping bara för att finna sig vara arbetslös återigen. Hon sökte sig till Stockholm och började söka jobb på tidningarna. Hon fick en del ströjobb och gjorde några artiklar åt en del tidningar, men inget fast arbete. Efter ett tag fick hon ett erbjudande att börja jobba på TV som researcher åt ett nystartat program "Absolut Paul(ina)". Hon tackade naturligtvis ja och så småningom blev hon den bästa på redaktionen.

Det är Erika som åker land och rike runt i jakten på intressanta människor och företeelser till programmet och hon trivs utmärkt med det. Hon har avslöjat både det ena och det andra, politiker som besöker prostituerade, borttappat uran och Carl Serums hantering av flickor.

I förrgår fick Erika nys om en kille i Bangkok som ville träffa ett reportageteam angående barnprostitutionen där. Det var en kille på redaktionen för Dokument Utifrån som tipsade honom, han sa att de inte hade folk eller intresse att göra något av det så Absolut Paul(ina) kanske var intresserade. Han berättade för Erika att killen fanns på Dior Guest House på Khao San Road och att han hette Klaus Nikki. Portieren skulle släppa in dem om han fick lösenordet "Mái chāwp phèt".

Naturligtvis informerade Erika programledaren Paul(ina) Edlund om det hela för att höra dennes åsikt. Paul(ina) blev väldigt intresserad och skulle höra med chefen. Ef-

ter några timmar återkom han/hon med ett godkännande och konstigt nog skulle han/hon följa med och göra reportaget. Erika gjorde en snabbundersökning och hittade en organisation, CPR (Center for the Protection of Children's Rights), i Bangkok som kanske kunde vara till hjälp. Hon ringde dem och pratade med en Teelapon som var mycket vänlig och tillmötesgående. Hon var väldigt glad över att svensk TV ville ta upp problemet och lovade att hjälpa teamet med en guide, en ung thailändsk journalist vid namn Toy. Toy kommer att möta dem på Hilton International Bangkok på måndag klockan 19:00.

Erika utåt

Erika är en söt tjej med en enorm blond kalufs och gröna ögon. Hon klär sig oftast lite grabbigt med säckiga byxor, för stor skjorta med väst och baseballkeps bak och fram. Hon är 155 cm lång och väger knappt 55 kg. Hon röker ett paket om dagen och säger sällan nej till en whisky on the rocks. Hon är vegetarian, att äta kött vore ju att äta en kompis.

Erika på djupet

Erika är målmedveten och hittar oftast det hon söker. Hon tar ytterst allvarligt på sitt arbete och mår bäst när hon känner att det hon gör är betydelsefullt. Hon hatar när folk försöker bestämma över henne och hon avskyr allt vad förtryck heter. Hon är inte på något sätt en kvinnoaktiv kvinna, men hon tror definitivt på jämlikhet mellan könen och föraktar män som håller upp dörren, drar ut stolen eller insisterar på att få betala notan bara för att hon är tjej. Hon är aktiv djurvän och älskar barn, inte för att hon skulle vilja ha några just nu, men så småningom.

Vad Erika tycker om de andra

Paul(ina) är ju programledare och inte reporter, vad fan ska hon med på turen att göra? Han/hon har alltid haft fullt förtroende för Erika tidigare så det är förmodligen inte att han/hon inte litar på henne, men någonting är det. Paul(ina) är förbannat

duktig på att vara programledare, inget tvivel om den saken, men han/hon kan vara djävligt dryg ibland, lite divig till och med. Det är inte bra...

Marcus Cedergren är en välkänd filmare, han har varit i Rwanda och gjort stora reportage runt om i världen. Erika har träffat honom någon gång, men känner honom inte. Hon hyser dock inga som helst tvivel om att Marcus är en duktig fotograf eller att han kommer att göra ett ypperligt jobb. Han verkar lite väl hård emellanåt. Och den där lappen han har över ögat, varför inte skaffa sig ett emaljögga?

MARCUS CEDERGREN

Det finns saker man aldrig glömmet, saker man helt enkelt inte kan förtränga hur mycket man än försöker. Det finns saker som gör att man inser hur liten man egentligen är och att det viktigaste i livet inte är Volvo och radhuset.

Bakgrund

Redan tidigt visste du vad du ville bli, soldat. Efter att ha gått ut verkstadsteknisk linje gjorde du lumpen som gruppbefäl på fallskärmsjägarna. Livet där passade dig perfekt och du gick ut med högsta betyg. När lumpen var färdig sökte du in på officershögskolan men dom ville inte ha dig, du har aldrig förstätt varför. Arg och sårad gjorde du ett års FN-tjänst i Libanon och när du kom hem tipsade en kompis dig om att polisen sökte folk. Tja, det lät ju inte så dumt så du sökte och kom in. Efter fullgjord utbildning blev du kontaktad av SÄPO som tyckte att din personlighet och utbildning passade för deras bransch. Med huvudet fyllt av bilder av dig själv som James Bond tackade du ja på stört. Efter ett års utbildning släppte dom ut dig på fältet. Då både du och dom hade upptäckt din läggning för film och foto blev du ofta satt på

övervaknings- samt spioneringsuppdrag med kameran som vapen. Nu fick du även användning för de kunskaper du förvärvat i avlyssningsteknik samt olika sätt att använda fiberoptik för övervakning.

Efter järnridåns fall blev det dock sämre med arbete och ett år efter det blev du uppsagd från SÄPO och istället erbjuden jobb på trafikroteln, något som inte roade dig särskilt så du tackade nej. Du tog ett halvår och reste runt i USA och funderade på vad du skulle hitta på. När du kom hem hade du beslutat dig för att satsa på att bli filmare och gick en utbildning på folkhögskolan. Efter fullgjord utbildning blev du anställd på TV som dokumentär filmare och orädd som du var skickade dom dig till heta ställen som Somalia och Rwanda.

I Somalia var du alltid ute på de farligaste platserna för att få bra filmbilder men till slut stack du ut näsan för långt. Du blev tillsammans med en brittisk reporter kidnappad och hölls fången i tre veckor innan ni blev frisläppta. Ni blev ganska bryskt behandlade under tiden i fångenskap, men du klarade dig bra både fysiskt och psykiskt till skillnad från din brittiske kollega.

När du sedan 1994 sändes till Rwanda var du långt ifrån avskräckt och du gav dig i kast med uppdraget med liv och lust, föga visste du då att de saker du skulle se och uppleva här skulle märka dig för livet. Du filmade dag ut och dag in människor som blivit stympade, lemlästade och våldtagna. Mot slutet av ditt uppdrag på sensommaren hände det som inte fick hända. Du var i ett flyktingläger och filmade när du på nat-

ten väcktes av skottlossning och skrik. Du skyndade dig ut ur ditt tält och såg soldater som gick lös på flyktingarna med machetes och automatvapen. Du greppade din kamera, satte in ljuskänslig film och började, gömd i en skreva, att filma. Du såg kvinnor som bakbundna blev våldtagna för att sedan bli slaktade med machetes, barn som sköts och sparkades till döds och andra vidrigheter som inte kan beskrivas. Plötsligt kände du en fot i din rygg, vände dig om och fick en kolv i ansiktet. Dom slog sönder din kamera och misshandlade dig så svårt att du förlorade synen på ena ögat men du hade större tur än dom flesta flyktingarna, du överlevde.

Efter Rwanda låg du länge på sjukhus och var inte återställd förrän till julen. Sedan dess har du arbetat på hemmaplan och gått i terapi för att bli kvitt mardrömmarna som fortfarande plågar dig. På kuppen har du blivit impotent då du ser bilden av alla dessa våldtagna kvinnor för din inre syn så fort du försöker ha sex. Som ett resultat av detta har din flicka lämnat dig och du känner dig ganska ensam.

Du har precis blivit tillfrågad av den kända TV-personligheten Paul(ina) Edlund (från Absolut Paul(ina)) om du känner för att åka till Thailand för att göra ett reportage om barnprostitution och du har accepterat på grunder som du inte helt förstår själv. Kanske är det för att bryta den isolering du känner att du hamnat i, kanske är det äventyrlusten som fortfarande driver dig. Han/Hon berättade för dig att en man från Bangkok ringt och ville prata med ett reportageteam. Han skulle finnas på Dior Guest House på Khao San Road och de skulle fråga efter Klaus Nikki. Portieren skulle släppa in dem om han fick lösenordet "Mâi châwp phèt".

Marcus utåt

Marcus är en kille som förmodligen skulle platsa som "The Marlboro Man", han klär sig oftast i slitna jeans, vit T-shirt och

cowboystövlar. Han är kortklippt och ser egentligen ganska bra ut, utan att veta om det. Han bär en lapp över ena ögat. Han kunde satt dit ett emaljögga, men tycker att det ser tuffare ut med en lapp. Det ska synas att man varit i hetluften...

Marcus på djupet

Marcus är tuff och hård, en äventyrare och soldat. Han är dock sympatisk bara man lär känna honom.

Inom dig är du ett virrvarr av känslor som du desperat försöker ta kontrollen över. Du har alltid sett dig själv som en hårding men känner nu hur svag du egentligen är. Du gör dock allt för att hålla detta för dig själv och överreagerar ofta för att dölja din osäkerhet. Du är ständigt plågad av mardrömmar och ditt impotensproblem gör knappast saken bättre.

Vad Marcus tycker om de andra

Marcus känner egentligen ingen av de han ska åka iväg med. Teamet han ska åka med består av Erik(a) Granath, som är researcher och Paul(ina) Edlund, som är programledare för Absolut Paul(ina). Han har sett några avsnitt av programmet och tycker att det är ett okej debattprogram, men det gör absolut inget om man missar det. Programledaren är onekligen duktig, men har man varit med om så mycket som Marcus är det svårt att bry sig om världsligheter. Vad han däremot inte riktigt förstår är varför en programledare följer med på en reportageresa.

Utrustning

Marcus har kamerautrustning av varierande slag samt utrustning för att kunna bugga både bild- och ljudmässigt.

PAULINA EDLUND

Du vet för fan ingenting om TV! Det krävs mer än bara ett vackert utseende för att komma någonstans inom TV, det krävs ett skarpt intellekt och målmedvetenhet också, och jag har allt som krävs, se bara på mina tittarsiffror. Jag är helt enkelt den bästa inom mitt område. Det handlar inte om skryt, det är bara så det är...

Bakgrund

Paulina älskar utmaningar. Hon har alltid sysslat med äventyrliga sporter som fallskärmshoppning, sportdykning och bergsklättring. Hon är den typ som inte åker skidor om det är pistat, inte håller hastighetsbegränsningar och som absolut inte skulle dyka om det inte fanns vithaj i närheten. Hon är helt enkelt adrenalinberoende, galen skulle hennes kolleger kalla henne.

För några år sedan träffade hon en man när hon var i Sydafrika för att dyka. Han var TV-producent och det visade sig att TV sökte en programledare till ett program om äventyrliga sporter och sysselsättningar. Paulina blev tillfrågad och tackade naturligtvis ja. Efter TV-serien fortsatte hon på samma bana och har varit programvärd för diskussionsprogram, ungdomsprogram. Just nu har hon ett eget program, Absolut Paul-

ina, där hon tar upp kontroversiella ämnen. Programmet är i högsta grad seriöst och det har fått goda omdömen av TV-kritiker.

Paulina har funderat ett tag på att göra ett program om barnprostitutionen i Thailand, men inte riktigt fått tummarna loss. Hon känner att det känns väldigt angeläget att göra det här programmet, men det känns väldigt nära också. Hon är helt enkelt lite rädd för vad hon kommer att få se och höra.

För någon dag sedan fick hon ett tips av Erik(a), researcher på redaktionen, om en man som ringt upp Dokument Utifrån och ville träffa ett reportageteam på Dior Guest House på Khao San Road i Bangkok. Dokument Utifrån hade varken lämpliga reportrar eller intresse för att skicka till Bangkok. Paulina tog upp det med sin chef och efter mycken aggressiv övertalning fick hon inte bara klartecken att skicka ett team utan att hon själv också fick följa med. Hon brukar inte själv följa med på reportageresorna, men den här gången känns det viktigt för henne att få vara med på plats. Paulina begärde att få fotografen Marcus Cedergren, som hon vet har varit mycket i hetluften och är en tuff filmare med stor talang, och naturligtvis Erik(a) Granath som hon hyser största förtroende för.

Informationen Paulina fått om mannen är att han heter Klaus Nikki och bor inkognito på Dior Guest House på Khao San Road. Portieren är instruerad att inte kännas vid honom om inte lösenordet "Mâi châwp phèt" lämnas till honom.

Paulina utåt

Paulina uppfattas av andra som en oerhört sexig kvinna, och hon vet om det. Det vore konstigt om hon inte visste det, hon får ju tjugovis med beundrabrev dagligen med fririer och snuskiga förslag. Hon är vältränad och det syns på henne, hon är inte sen att visa det heller. Paulina bär gärna kläder som avslöjar hennes figur. Hon är 175 cm lång och har mörkbrunt hår och matchande ögon. Hon bär en stor guldring i höger bröstvärta och har en tatuering i form av en svart panter på vänster skulderblad.

Paulina på djupet

Paulina är tuff, tuffare än de flesta killar i hennes umgängeskrets. Hon har en vass tunga och tvekar inte att vara aggressiv när hon anser det vara nödvändigt. Paulina är målmedveten och ger sig aldrig, hur hopplös situationen än verkar. Hon har inte mycket till övers för hyckleri och dubbelmoral, rättframhet är den enda vägen. Hon är mycket väl medveten om att hon är stjärnan i sitt program och det har kanske stigit henne lite åt huvudet. Paulina berörs väldigt mycket av barn som far illa, misshandlas eller utnyttjas sexuellt. Hon vet inte riktigt varför, men det engagerar henne otroligt mycket. Hon brukar faktiskt sätta in pengar på Rädda Barnens konto ibland, det brukar bli en tusenlapp åt gången.

Vad Paulina tycker om de andra

Erik(a) är den bästa researchern på redaktionen och hyser inga som helst tvivel om att han/hon skulle göra ett ypperligt arbete på egen hand. De jobb som Erik(a) gjort för Absolut Paulina har alla varit av högsta klass. Trots det enorma förtroende hon känner för honom/henne vill Paulina vara med själv, väl medveten om att hon förmodligen inte är av så stor nytta på fältet.

Marcus har ju jobbat mycket på fältet, Rwanda och Somalia till exempel. Han är väl ansedd och ser ganska farlig ut. Det kan

komma väl till pass i ett land som Thailand. Dessutom är han erkänt duktig på sitt arbete.

PAUL EDLUND

Du vet för fan ingenting om TV. Det krävs mer än bara ett vackert utseende för att komma någonstans inom TV, det krävs ett skarpt intellekt och målmedvetenhet också, och jag har allt som krävs, se bara på mina tittarsiffror. Jag är helt enkelt den bästa inom mitt område. Det handlar inte om skryt, det är bara så det är...

Bakgrund

Paul älskar utmaningar. Han har alltid sysslat med äventyrliga sporter som fallskärmshoppning, sportdykning och bergsklättring. Han är den typ som inte åker skidor om det är pistat, inte håller hastighetsbegränsningar och som absolut inte skulle dyka om det inte fanns vithaj i närheten. Han är helt enkelt adrenalinberoende, galen skulle hennes kolleger kalla honom.

För några år sedan träffade han en man när han var i Sydafrika för att dyka. Han var TV-producent och det visade sig att TV sökte en programledare till ett program om äventyrliga sporter och sysselsättningar. Paul blev tillfrågad och tackade naturligtvis ja. Efter TV-serien fortsatte han på samma bana och har varit programvärd för diskussionsprogram, ungdomsprogram. Just nu har han ett eget program, Absolut Paul,

där han tar upp kontroversiella ämnen. Programmet är i högsta grad seriöst och det har fått goda omdömen av TV-kritiker.

Paul har funderat ett tag på att göra ett program om barnprostitutionen i Thailand, men inte riktigt fått tummarna loss. Han känner att det känns väldigt angeläget att göra det här programmet, men det känns väldigt nära också. Han är helt enkelt lite rädd för vad han kommer att få se och höra.

För någon dag sedan fick han ett tips av Erik(a), researcher på redaktionen, om en man som ringt upp Dokument Utifrån och ville träffa ett reportageteam på Dior Guest House på Khao San Road i Bangkok. Dokument Utifrån hade varken lämpliga reportrar eller intresse för att skicka till Bangkok. Paul tog upp det med sin chef och efter mycken aggressiv övertalning fick han inte bara klartecken att skicka ett team utan att han själv också fick följa med. Han brukar inte själv följa med på reportageresorna, men den här gången känns det viktigt för honom att få vara med på plats. Paul begärde att få fotografen Marcus Cedergrén, som han vet har varit mycket i hetluften och är en tuff filmare med stor talang, och naturligtvis Erik(a) Granath som han hyser största förtroende för.

Informationen Paul fått om mannen är att han heter Klaus Nikki och bor inkognito på Dior Guest House på Khao San Road. Portieren är instruerad att inte kännas vid honom om inte lösenordet "Mâi chăwp phèt" lämnas till honom.

Paul utåt

Paul uppfattas av andra som en snygg kille, och han vet om det. Det vore konstigt om han inte visste det, han får ju tjugovis med beundrabrev dagligen med fririer och förfrågningar om träffar. Han är vältränad och det syns på honom, han är inte sen att visa det heller. Paul bär gärna kläder som avslöjar hans muskler. Han är 185 cm lång och har mörkbrunt hår och matchande ögon. Han bär en stor guldring i höger öra och har en tatuering i form av en svart panter på vänster skulderblad.

Paul på djupet

Paul är tuff, tuffare än de flesta i sin umgängeskrets. Han har en vass tunga och tvekar inte att vara aggressiv när han anser det vara nödvändigt. Paul är målmedveten och ger sig aldrig, hur hopplös situationen än verkar. Han har inte mycket till övers för hyckleri och dubbelmoral, rättframhet är den enda vägen. Han är mycket väl medveten om att han är stjärnan i sitt program och det har kanske stigit honom lite åt huvudet. Paul berörs väldigt mycket av barn som far illa, misshandlas eller utnyttjas sexuellt. Han vet inte riktigt varför, men det engagerar honom otroligt mycket. Han brukar faktiskt sätta in pengar på Rädda Barnens konto ibland, det brukar bli en tusenlapp åt gången.

Vad Paul tycker om de andra

Erik(a) är den bästa researchern på redaktionen och Paul hyser inga som helst tvivel om att han/hon skulle göra ett ypperligt arbete på egen hand. De jobb som Erik(a) gjort för Absolut Paul har alla varit av högsta klass. Trots det enorma förtroende han känner för honom/henne vill Paul vara med själv, väl medveten om att han förmodligen inte är av så stor nytta på fältet.

Marcus har ju jobbat mycket på fältet, Rwanda och Somalia till exempel. Han är väl ansedd och ser ganska farlig ut. Det kan komma väl till pass i ett land som Thailand. Dessutom är han erkänt duktig på sitt arbete.

Visst hjälper jag er, men på mina villkor. Jag är thailändare och ni är utlänningar. Ni har pass och flygbiljetter, men det har inte jag. Så jag bestämmer hur spelet skall spelas...

Bakgrund

Du är Toy, en 26-årig thailändsk journalist som arbetar för Bangkok Post, en av Bangkok engelskspråkiga tidningar. Du är ännu inte färdigutbildad utan du får bara skriva mindre artiklar, något som retar dig. Du är även engagerad i en organisation i Bangkok, CPRC (Centre for the Protection of Childrens Rights). Organisationen som startade 1984 som en underorganisation till Foundation For Children av en av organisationens advokater, Mr Teelapon och organisationens nuvarande direktör, Sanphasit. Organisationen syfte är kraftfullt: CPRC skall registrera alla former av utnyttjande av barn. CPRC kontrollerar all information som kommer in, försöker själva att leta upp sådana ställen där slaveri och prostitution förekommer och tar sig i hemlighet in i dessa kanaler. Detta är ett mycket farligt arbete då stora pengar står på spel för de inblandade och att detta i högsta grad även gäller polisen. CPRCs arbete är stort och övermäktigt men det bär dock frukt: barn fritas varje år. Din första kon-

takt fick du med organisationen 1989. Din yngsta syster Lao (då 13 år gammal) blev kidnappad av skrupelfria män och bortförd. Till skillnad från de övriga i familjen bodde du redan då i Bangkok och hade därmed helt andra möjligheter att försöka att påverka situationen. Du började att kontrollera vilka möjligheter som stod till buds för att kunna återfinna din syster. Det var i samband med denna jakt du kom i kontakt med CPRC första gången. Mr Teelapon tog sig an ditt problem och började med en undersökning då det visade sig att flera barn hade försvunnit från samma region som din syster. Ett halvår senare fann man en dockfabrik på gränsen till Burma som använde sig av barnarbetare, när polisen gick till aktion hittade man åttio barn som arbetade där, samt bevis för att det var it ännu fler som kommit dit men sedan sålts vidare, troligen till olika bordeller i Bangkok och Pattaya. Din syster återfanns inte där men fanns papper på att hon blivit såld till en bordell i Pattaya... hon har dock aldrig återfunnits. Efter detta blev du som galen i ditt letande efter din syster men efter ett tag fick dina vänner dig att inse att det inte var lönt att leta mer efter henne, så du började engagera dig mer och mer i CPRCs arbete för att förhindra att andra skulle råka lika illa ut.

Samtidigt ordnade Teelapon plats som lärling på Bangkok Post åt dig, samma plats som du innehar nu. Du har länge hoppats på att du skulle kunna få tillfälle att skriva lite artiklar om situationen för barnen i Thailand. Dock har tidningens ledning satt stop

för alla sådana försök då de anser att lä-sarna inte vill se och det är "ta mig fan inte vårt ansvar att tvinga dom" som ansvarige utgivaren sa till dig en gång. Det är många som inte vill se...

Nu har du dock fått möjlighet att följa med ett utländskt reportage team in i slummen och du är fast besluten att göra ditt yttersta för att de skall få se allt vidrigt som händer i ditt hemland. Det är så att du genom CPRC fått en förfrågan om du vill följa med ett svenskt TV team som skall göra ett reportage om barnprostitutionen i Bangkok. De begärde att få lite hjälp av CPRC, som frågade dig om du skulle vilja ställa upp som guide, vilket du naturligtvis svarade ja till. Du skall träffa din kontakt, som heter Erik(a) på Bangkok Hilton klockan 19.00 på måndagkväll.

Toy utåt

Du är i många stycken som thailändare ofta är mot utlänningar. Du ler ofta och visar väldigt sällan dina känslor. Du klär dig lätt och ledigt i glada färger. Du agerar dock med den självsäkerhet som du fått genom att arbeta på Bangkoks gator, ofta under dödshot, under ett par års tid.

Toy på djupet

Du är viljestark och driven. Du har insett att ditt mål i livet är att bli en erkänd journalist och att du genom media skall kunna förändra det Thailändska samhället. Du vet också att det som du har satt dig för att göra är svårt och farligt på ett sätt som få västerlänningar kan förstå. Barnhandeln styrs till stora delar av Triaderna (den kinesiska maffian) och deras operationer skyddas av den genomkorrumpade polisen. Du har flera gånger blivit varnad och hotad till livet, men tanken på din systers öde har fått dig att gå vidare. Din syster talar du dock aldrig om då det gör för ont att tänka på ditt misslyckande.

Rollspelstips

Du är fast besluten att få följa med de svenska journalisterna då du är rädd att de skall råka illa ut annars, och det skulle få

dig att förlora ansiktet. Var tystlåten och avslöja inte för mycket av vad du vet på en gång, för då kanske svenskarna anser att de inte behöver ha dig med. Antyd gärna att du vet mer än du egentligen gör om du känner att det skulle behövas.

Vad du vet

Antalet prostituerade i Thailand är ca. 250 000 varav ca. 10% är barn under 15 år.

Prostitution är enligt Thailändsk lag förbjudet, men de lagarna efterföljs ej.

Priset på en västerlänningars liv är i Bangkok så lågt som 100 dollar, för thailändare är priset obefintligt.

Polisen arresterar ofta utlänningar utan anledning och "hittar" ofta knark eller liknande i deras fickor. Sättet att klara sig ifrån detta är att alltid ha femtio dollar att stoppa i passet som muta, vilket är det dom egentligen är ute efter.

Vapeninnehav är strikt förbjudet och straffen är **MYCKET** hårda.

Angående CPRC

Ni undersöker för närvarande:

En bordellhärva i norra Thailand som involverar drogsyndikaten i gyllene triangeln.

Möjligheten av att starta ett eget barnhem för de barn som ni fritar, detta med hjälp av en europeisk kvinna som heter Marie-France Botte.

Ni håller på med en undersökning av adoptionsbyråer, då ni misstänker att de sysslar med barnsmuggling ut ur Thailand.

Ni håller ett par misstänkta bordeller under uppsikt då ni misstänker att de tillhandahåller barn.

Ni utreder en advokat vid namn Sunthorn Phu då han har en adoptionsbyrå som ni misstänker ligger bakom en del barnprostitution.

Ni håller på med ett projekt i provinsen Chiang Mai där ni försöker sätta stopp för att man kidnappar barn från provinsen till prostitution och slavarbete.

KLAUS NIKKI

*Ad fan har jag gjort? Jag fattar det inte, står inte ut.
Måste ha en sil innan jag går sönder, helvete, fan, helvete...*

Bakgrund

Du heter egentligen Peter Sandén och är svensk. Du började sin karriär som porrfilmfotograf åt Carl Serum i Stockholm. Under några år gjorde han konventionell porrfilm. Peter trivdes relativt bra med sitt jobb, han träffade mycket tjejer och tjänade bra med pengar. Tyvärr tjänade han inte tillräckligt med pengar för att leva så lyxigt som han faktiskt gjorde, hans spelskulder började växa, han övertrasserade sina konton ideligen och fick låna pengar av ockrare. Slutligen blev han övertalad att skeppa narkotika från den gyllene triangeln till Sverige. Han åkte ner till Thailand och påbörjade sitt arbete. Det hela förlöpte väl och Peter träffade en Thailändska som han förälskade sig i, Seriniyom.

Så småningom var Peters skuld betald och han var fri att göra som han själv ville. Åren som knarkkurir hade gett honom en liten slant över och han bestämde sig för att stanna i Thailand med sin flickvän. Så småningom började pengarna tryta igen och Peter funderade på att ta upp knarksmugglingen igen, men då en amerikansk kille avrättades för knarksmuggling fick han kalla fötter och beslutade sig för att ta upp sitt gamla yrke igen, porrfilmfotograf. Efter att ha kommit i kontakt med Klaus Schick, en porrfilmsproducent i Bangkok, började han filma. Till en början handlade det om ganska konventionell porrfilm med asiatiska tjejer och europeiska män. Efter en tids filmande fick han ett uppdrag på ett hotell i Bangkok. När han kom dit upptäckte han att det inte handlade om någon vanlig porr-

film, utan om barnporrfilm. Han vägrade filma, men efter att ha blivit övertalad av två kineser genomförde han jobbet. Väl hemma i sitt rum blev han uppsökt av Klaus Schick. Han berättade för honom att det fanns mycket pengar i barnporr och att det nog inte vore så lämpligt att trilskas när det gällde inspelningarna.

Fler och fler jobb där barn var involverade började dyka upp och efter fyra inspelade barnporrfilmer försökte Peter säga upp sig, men fick då reda på att om han backade ur nu skulle hans flickvän gå ett grymt öde till mötes. Han började ta droger för att överhuvud taget kunna genomföra inspelningarna och slutligen orkade han, trots hotet mot hans flickvän, inte längre. Han stack...

Peter och Seriniyom gömde sig i de slumrigaste kvarteren i Bangkok. En natt när Peter återvände till deras rum efter att ha varit ute och fixat narkotika hittade han sin flickvän våldtagen och svårt misshandlad. Innan hon dog fick hon ur sig namnet på den som var ansvarig, Klaus Schick. Peter insåg att hans liv inte var värt ett vittne och flydde återigen, denna gång till Khao San Road och Dior Guest House där han skrev in sig som Klaus Nikki. Han har funderat på att gå till ambassaden för att få ett nytt pass och försöka ta sig ur landet, men drivs av sitt hämndbegär att stanna kvar.

Efter några dagar på Dior bestämde han sig för att något måste göras. Plågad av sina minnen tog han kontakt med svensk TV och erbjöd dem allt han visste mot att de hjälpte honom hem. Han räknar med att

kunna döva sitt samvete en aning genom att sätt dit de perverterade män som ligger bakom det hela, men också att kunna söka skydd bakom de västerländska journalisterna i sin jakt på hämnd. Ett reportageteam är nu på väg till Bangkok och de ska träffas ikväll. Portieren är mutad och lämnar ingen information om Klaus Nikki om inte lösenordet "Mâi châwp phêt" lämnas.

Peter utåt

Peter är en tystlåten man med ett ruffigt yttre. Han ägnar inte särskilt mycket tid åt personlig hygien och han är konstant påverkad av droger.

Peter på djupet

Peter är en bruten man. Han har sett saker han inte i sin vildaste fantasi trodde fanns. Barn har våldtagits och mördats framför hans kamera. Han har sett sin flickväns lik och han har bott på Bangkoks snuskigaste gator. Han försöker verka sammanbiten, men blir ofta osammanhängande i sitt tal. Hans hållning är en bruten mans och han ger intrycket av en mycket liten pojke med mycket stor ångest.

Han är fylld av förakt för sig själv och de människor han arbetat för. Han har ett starkt hämndbegär och någonstans inom honom skriker en röst att eländet måste hindras. Han vill personligen ha tag i Klaus Schick för att slå ihjäl honom. Han vill på något sätt ha upprättelse för vad han utsatts för och för de barn han filmat.

Han vet också att historien måste ut, folk måste få veta den vidriga sanningen. Han kan inte göra det han gjort ogjort, men han kan åtminstone försöka straffa de ansvariga. På så sätt hoppas han kunna återställa lite grann av sin självrespekt.

Hans depression och ångest är starkast när han inte är drogpåverkad, när han är påverkad fungerar han ganska bra. Tankarna, minnena och synerna hålls borta av knarket.

Vad Peter vet och kan berätta

Hotellet där filminspelningarna pågick minns han inte namnet på, men han vet var det ligger och kan visa vägen dit. Han kan däremot beskriva rummet. Det är ett fyrkantigt rum med en dubbelsäng, huvudändan mot den vänstra väggen, och två garderober i det övre högra hörnet. Ett badrum finns precis till höger innanför dörren. Rummet har två fönster på den bortre väggen, de har galler och mittemot finns inga höga hus. Två fotolampor brukade finnas uppriggade vid garderoberna. I garderoberna fanns det handdukar, plastsäckar, diverse piskor, kedjor och läderremmar.

Barnen som användes vid filminspelningarna var inte sällan i väldigt dåligt skick. Vid minst två tillfällen har barn dött under inspelningen och de har lagts i svarta sopsäckar och slängts i sopcontainern på hotellets baksida. Det var inte heller ovanligt att barnen torterades, nålar stacks genom könsorganen, de brändes med cigaretter eller piskades.

Under filminspelningarna brukade det stå två beväpnade kineser utanför dörren för att se till att inga obehöriga "av misstag" skulle komma in i rummet.

Barnen brukade hämtas från någon av "lekstugorna", dvs de rum i källaren på hotellet där barnen hålls inspärrade under de få timmar på dygnet då de inte våldtas och utnyttjas av kunderna.

Mannen som äger hotellet heter Sunthorn Phu och det är han som förser det med barn. Varifrån barnen kommer vet inte Peter. Sunthorn Phu är advokat och äger ett företag, Thai Children Adoptions Service (TCAS), och han kan visa vägen till deras kontor.

Han vet att så fort han berättat allt för journalisterna behövs han inte längre. Han berättar ingenting utan att ha fått garantier för att journalisterna ser till att få ut honom ur Thailand samt att han får följa med teamet på deras undersökningar, det känns viktigt för honom..

NEFARITEN

*Tänken på vad jag ska göra med dig
gör till och med mig lite illamående!*

Beskrivning

Det som en gång var Peter Sandén är nu en Nefarit. Övre delen av hans skalp är bortskalad och hans ansikte hålls upp av en mängd krokor fastspända med trådar i hans nacke. Han bär tätt åtsittande läderkläder med remmar och spännen på överkroppen. Bakom honom rasslar en mantel av kedjor och i kedjorna hänger diverse medeltida kirurgiska verktyg. En injektions-spruta sticker ut ur hans hals och hans ögonvitor är metallblanka. Hans mun är förvriden i ett evigt hånleende där hans sylvassa tänder blänker och glimmar. I sin högra hand har en gigantisk slaktarkniv och det tycks droppa blod från den hela tiden. Han pratar med en dov, raspig röst.

Din uppgift

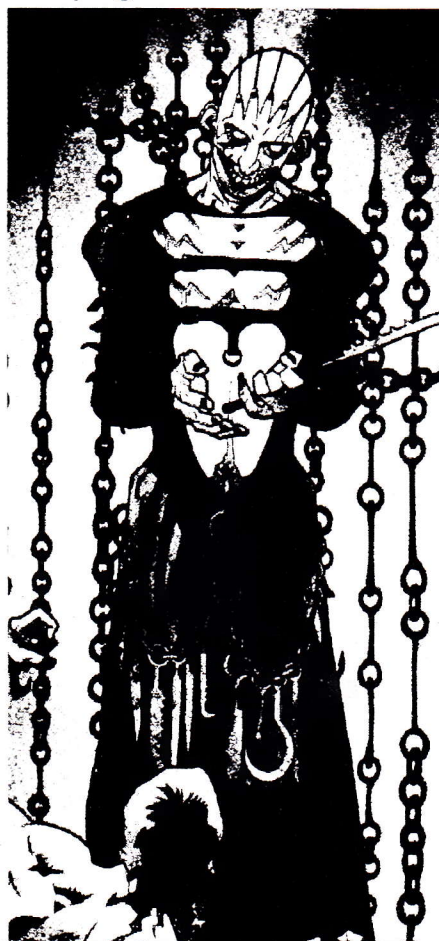
Du har fått en chans att gottgöra dina handlingar. Istället för att själv brinna i helvetet för evigt skall du plåga andra i evigheter. Din mästare har sänt dig att hämta Sunthorn Phu och föra honom till hans privata lilla helvete som du personligen fått inreda.

Du vet nu vad som måste göras för att du skall kunna hämta Sunthorn och för att lyckas måste du krossa hans förankring till Metropolis. De första tio barnen som Sunthorn kidnappade är hans länk till Metropolis. De finns inspärrade i Hotell Suriwongses motsvarighet i Metropolis och måste tas därifrån.

För att försvaga hans makt måste världens ögon riktas mot honom och fyllas med avsky. Det enklaste sättet är att hjälpa

reportageteamet att få färdigt sin artikel och publicera den i världens stora tidningar. Du vet att Sunthorn är dem på spåren så du har skaffat ett "safehouse" med all tänkbar utrustning de kan behöva. Efter det måste Sunthorns länk till Metropolis, bordellen, förstöras. Så länge de tio barnen plågas i Metropolis finns bordellen kvar i vår verklighet.

Du har fått till i morgon natt på dig att föra Sunthorn till sitt purgatorium, lyckas du inte blir det ditt. Om du skulle misslyckas har du möjligheten att ta med dig vem du vill till ditt purgatorium.

**När verklighetens grymhet
överträffar diktens, när vuxnas
lek blir barns verklighet...**

